

מֵאמְרֵי
קְדוּשַׁת הַשֵּׁם
 מְלוֹקָטִים מְסוּפָּר
הַזֹּהֵר הַקְּדוּשׁ
 עִם הַפִּירוּשׁ הַנִּפְלֵא
מִתּוֹק מְדַבֵּשׁ

74

וּנְקֵדָשְׁתִּי
 בַּחוּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲנִי ה' מְקַדְּשֶׁכֶם

מִתּוֹק מְדַבֵּשׁ

ז"ל בעשרות אלפי עותקים לקראת ל"ג בעומר תשפ"א

בעזרת השם יתברך

מאמרי

קדוּשׁ הַשֵּׁם

מזוקמים מספר

הזוהר הקדוש

מהתנא האלקי

רבי שמעון בר יוחאי זי"ע

עם הפירוש הנפלא

מתוק מדבש

מאת הגה"ק המקובל רבי דניאל פריש זצוקל"ה

יו"ל בעשרות אלפי עותקים
לקראת ל"ג בעומר תשפ"א

קונטרס 'קידוש השם'

יוצא לאור

לכבוד נשמת צדיק יסוד עולם, פועל ישועות בקרב הארץ,
הגאון האלקי המפורסם בכל קצווי תבל, המאור הגדול,
כקש"ת מרנא ורבנא

הרה"ק רבי **אברהם דוב** מאזוריטש

בן הרב המגיד ר' **דוד** זצוקלה"ה

בעמ"ח ספר בת עין

נלב"ע י"ב כסלו שנת תר"א לפ"ק

זכותו יגן על הנדיבים החשובים הע"י ועל כל ישראל להוושע
בדבר ישועה ורחמים ממקור מעיני הישועה ובגאולה
השלימה בביאת גואל צדק השתא בעגלא ובזמן קריב בב"א

ולעילוי נשמת

ראש הישיבה הנודע בשערים, מרביץ תורה ויראה לעדרים,
ראש שמים מרבים, הגאון המפורסם, פאמ"ק חסידא ופרישא,
לוחם מלחמות ה' בעוז ובגבורה, מנקיי הדעת שבירושלים

הגה"צ רבי **אברהם דוד אטיק** זצוק"ל

בן הר"ר **שלמה צבי** זצ"ל

נלב"ע בליל י' שבט תשע"ה לפ"ק

הונצח ע"י אחד מידידיו החשובים

הרה"ח **הרוצה בעילום שמו** שליט"א

להצלחה וברכה בכל מעשי ידי ברוחניות ובגשמיות וכט"ס

ונקדשתי בתוך בני ישראל

הנה מקרא מלא דבר הכתוב (ויקרא כב, לב) "ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל", ופרש"י מסור עצמך וקדש שמי, יכול ביחוד ת"ל בתוך בני ישראל, וכשהוא מוסר עצמו ימסור על מנת למות, שכל המוסר עצמו על מנת הנס אין עושין לו נס, שכן מציינו בחנניה מישאל ועזריה כו', עיי"ש. וכן פסק הרמב"ם (בריש פ"ה מהלכות יסודי התורה): כל בית ישראל מצווין על קידוש השם הגדול הזה שנאמר ונקדשתי וגו', ולהלן שם (ה"ד) כתב: וכל מי שנאמר בו יהרג ואל יעבור ונהרג ולא עבר הרי זה קידש את השם, ואם היה בעשרה מישראל הרי זה קידש את השם ברכיב, כדניאל חנניה מישאל ועזריה ורבי עקיבא וחביריו, ואלו הן הרוגי מלכות שאין מעלה על מעלתן כו'.

וכתב החינוך (מצוה רצו) שורש מצוה זו, ידוע כי האדם לא נברא אלא לעבוד את בוראו, ומי שאינו מוסר גופו על עבודת אדוניו - אינו עבד טוב, והרי בני אדם ימסרו נפשם על אדוניהם, קל וחומר על מצות מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, והאור החיים הק' בריש פרשת צו (ויקרא ו, א) על הכתוב ולבש הכהן מדו בד כתב בין השאר: גם ירמוז אל האחדות שהם נהרגים על אשר לא יחפצו לשתף שם שמים ודבר אחר ומיוחדים שמו יתברך, ואמרו ומכניסו בד, ירמוז למה שהרגו האומות מהאנשים הנגשים אל ה' המכניסים אמונת ה' ואחדותו בלב ישראל, והם הם יקרי אל עליון אשר "אין דבר מפסיק בינו לבניהם".

ועל דבר משנת חיי היום יום במחשבה נשגבה ומרוממת כעין זו מציינו לקדוש ה' רבינו האר"י ז"ל בספר שער הכוונות (כוונת ק"ש דרוש ו) בהאי לישנא: ושאתה מוסר נפשך בד' מיתות [ב"ד] אלו לקדש את השם בכל לבבך ולקבל עליך עול מלכות שמים הזה אשר בקריאת שמע, טעם הדבר הוא כי הנה אין כח ברחל [בשכינה] לעלות עד כאן [לבחינות חכמה ובינה הנקראות אבא ואימא עילאין] אלא ע"י מסירות נפשך כו', ובזמנינו בעת הגלות יש קצת תיקון [בעליונים] במה שנמסור נפשינו על קידוש השם בכל לב, כי עיי"כ אפילו אין בנו שום מעשים טובים והרשענו עד להפליא, הנה ע"י מסירת נפשינו להריגה מתכפרים עונותינו כולם, ויש בנו יכולת לעלות עד [בחנית] אימא עילאה, כמ"ש גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד, שנאמר שובה ישראל עד ה' אלהיך כו', כי ענין התשובה מעלה את האדם ומגיעתו עד כסא הכבוד שהיא אימא עילאה הנקראת תשובה.

ויודיעם דברי הרה"ק הרבי ר' אלימלך זי"ע בצעטיל קטן (סעיף א) שבכל עת פנוי ירהר האדם במצות קידוש השם, ויעוין שם גודל הענין בזה בבחירות יתירה, וכך הם מלאים וגדושים בספרי הק' של צדיקי קדם מאורי אור מנחילי מורשת החסידות שהדריכו והורו לכל בר ישראל להתהלך לפני השי"ת בדרך חיים קדושה זו תמידים כסדרן בחיי שעה כדי להתעלות לחיי עולם, ע"ד שמצינו בגמ' (פסחים ק"ב ע"א) ברשב"י אצל רבו התנא רבי עקיבא. ויה"ר שזכותם תגן עלינו להאיר עינינו ולטהר לבבינו לפני צורינו וגואלינו בישועת הכלל והפרט, אמן.

מכון "מתוק מדבש"

ל"ג בעומר תשפ"א

גודל מעלת מסירות נפש בקרי"ש ונסיון המסירות נפש בגלות האחרון

וְהָאֵי אֵיהוּ רְחִימוֹי דְמַאֲרִיָּה, מֵאַן דְּמָסַר נַפְשִׁיהּ בְּאַחַד, בְּרְחִימוֹי דְמַאֲרִיָּה, וּבְגִין דָּא (דנניס ו ה) וְאַהֲבָתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ, אֶפְּלוּ נוּטֵל אֶת נַפְשֶׁךָ, דְּאִם חֲבִיב עָלֶיָּהּ נַפְשִׁיהּ מְגוּפָא, לְכֶךָ נְאַמַּר וּבְכָל נַפְשֶׁךָ, וְאִם חֲבִיב עָלֶיָּהּ גּוּפִיהּ מְמַוְנִיָּה לְכֶךָ נְאַמַּר כְּכָל לְבָבְךָ, וְאִם חֲבִיב עָלֶיָּהּ מְמוּנָא

מתוק מדבש

מאמר "גודל מעלת מסירות נפש בקרי"ש ונסיון המסירות נפש בגלות האחרון" בו יפורטו עניני המסירות נפש שיקבל עליו האדם מאהבת בוראו, וזהו הנסיון הגדול שמנסים את ישראל בשבעים שנות הגלות האחרון והעומד בהם זוכה להיות אהובו של מקום.

(מקור המאמר נסקדמת תיקוני זכר דף י ע"ג, ונציאוריו כרך א עמ' קמ-קנט)

וְהָאֵי אֵיהוּ רְחִימוֹי דְמַאֲרִיָּה וְזֵה הוּא אַהֲבֹוּ שֶׁל קוֹנֹו, שֶׁהַקְּבִיָּה אוֹהֵב אוֹתוֹ, (ה"ג הלמ"ק) מֵאַן דְּמָסַר נַפְשִׁיהּ בְּאַחַד בְּרְחִימוֹי דְמַאֲרִיָּה מִי שְׁמוּסַר נַפְשׁוֹ בְּקִרְיַת שְׁמַע בְּתִיבַת אַח"ד בְּאַהֲבַת קוֹנֹו, וְר"ל שִׁיכוּיִן שֶׁהוּא מוּסַר נַפְשׁוֹ עַל אַחֲדוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וּבְגִין דָּא לְכֶן אוֹמְרִים אַחַר מַלְתָּ אַח"ד וְאַהֲבָתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ כְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ, וְדַרְשׁוּ חו"ל (נמס' נלכות דף נד ע"א), אֶפְּלוּ נוּטֵל אֶת נַפְשֶׁךָ גַּם כֵּן תִּמְסוֹר לוֹ מִחַמַּת אַהֲבַת ה', וְהֵינּוּ דְאִם חֲבִיב עָלֶיָּהּ נַפְשִׁיהּ מְגוּפָא שְׁאִם חֲבִיב עָלֶיָּהּ נַפְשׁוֹ מְגוּפּוֹ, וְר"ל שֶׁהוּא מוּכָן לְסַבּוֹל יְסוּרֵי הַגּוּף עַל קִידוּשׁ הַשֵּׁם וּבְלַבֵּד שְׁלֵא יִהְרַגְוּהוּ, לְכֶךָ נְאַמַּר וּבְכָל נַפְשֶׁךָ שְׁפִירוֹשׁוּ שִׁימְסוֹר גַּם נַפְשׁוֹ עַל קִידוּשׁ הַשֵּׁם, וְאִם חֲבִיב עָלֶיָּהּ גּוּפִיהּ מְמַוְנִיָּה דֵּהֵינּוּ שְׁמַקְבֵּל עָלֵיָּו יוֹתֵר לְסַבּוֹל צַעַר לְקִיחַת מְמוֹנֹו וּרְכוּשׁוֹ מְלַסְבּוֹל יְסוּרֵי הַגּוּף, לְכֶךָ נְאַמַּר כְּכָל לְבָבְךָ שֶׁהַלֵּב הוּא עֵיקַר הַגּוּף וְחַיּוּתוֹ, וְר"ל שִׁיסְבּוֹל גַּם יְסוּרֵי הַגּוּף בַּעֲבוּר קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וְאִם חֲבִיב עָלֶיָּהּ מְמוּנָא מְגוּפָא שְׁמַקְבֵּל עָלֵיָּו יוֹתֵר לְסַבּוֹל יְסוּרֵי הַגּוּף כְּדֵי שְׁלֵא יִקְחוּ מִמֶּנּוּ אֶת מְמוֹנֹו וּרְכוּשׁוֹ, כִּי עֵינֵי חָשׁוּב כַּמַּת כְּדַלְקָמֶן, לְכֶן הוּא מוּכָן יוֹתֵר לְסַבּוֹל יְסוּרֵים

מגופא לְכַף נְאָמַר בְּכָל מַאֲדָךְ, בְּמָה דְחָבִיב עֲלֶיךָ מְסוֹר לִי
בְּרַחֲמֵי דְמַאֲרֶךְ בַּעַת צְרָה.

וְדָא אִיהוּ נְסִיּוֹן דְעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְאַתְנַסָּא בְּשַׁבְעִין שְׁנִין דְגָלוּת
בְּתַרְאָה, דְעֵנִי חָשׁוּב כְּמַת, וּכְאֵלוּ נְטֻלִין נְפֻשֵׁיהּ, גּוּפָא וְנַפְשָׁא
וּמְמוּנָא פְּלִהוּ שְׁקוּלִין, בְּמָה דְחָבִיב עֲלֵיהּ מְסוֹר לִי בְּרַחֲמֵי דְמַאֲרֵיהּ.

וּבְהֵהוּא זְמַנָּא אֲתַקְשֵׁר בְּמַלְת אַהֲבָ"ה דְאִהִי בְּרַאשֵׁי"ת, וּכְאֵלוּ
בֵּיהּ פְּרָא עֲלֵמָא, וּמַאן דְלֹא מְסוֹר נְפֻשֵׁיהּ אוּ גּוּפֵיהּ
אוּ מְמוּנֵיהּ בְּרַחֲמֵי דְמַאֲרֵיהּ בְּשַׁעַת הַשְּׁמַד, פְּאֵלוּ אַחְזוּר עֲלֵמָא

מתוק מדבש

וּמְמוּנָא, פְּלִהוּ שְׁקוּלִין גּוּפוּ וּנְפֻשׁוּ
וּמְמוּנֵיהּ הַכֵּל שׁוּה אֲצֵלוּ, אוּ בְּמָה דְחָבִיב
עֲלֵיהּ מַה שְׁחָבִיב עֲלֵיו, דְהֵינּוּ כֵּל מַה
שִׁיבָא לִידוּ לְמוֹסְרוּ עַל קִידוּשׁ הַשֵּׁם,
מְסוֹר לִי בְּרַחֲמֵי דְמַאֲרֵיהּ יִמְסוּר
אוּתוּ מַחְמַת אַהֲבַת קוּנוּ.

וְאִמַר כִּי וּבְהֵהוּא זְמַנָּא בְּזִמְנֵי הַהוּא
כְּשִׁמוּסָר נְפֻשׁוּ עַל קִידוּשׁ הַשֵּׁם,
אֲתַקְשֵׁר בְּמַלְת אַהֲבָ"ה דְאִהִי
בְּרַאשֵׁי"ת הוּא מַתְקָשֵׁר בְּמַלְת אַהֲבָ"ה
שְׁהִיא כְּמוּ מַלְת בְּרַאשֵׁי"ת בְּמַסְפַּר קַטָּן
כְּנוֹזְכֵר לְעֵיל, וְלִכְּן נִרְמַז בְּמַלְת בְּרַאשֵׁי"ת
לְפִי שְׁנַחֲשֵׁב לוּ וּכְאֵלוּ בֵּיהּ בְּרָא
עֲלֵמָא כְּאֵלוּ שְׁכִילוּ בְּרַא הַקְּבִ"ה אֵת
הָעוֹלָם, לְפִי שְׁמוּסָר נְפֻשׁוּ לְהַקְּבִ"ה
בְּאַהֲבָה, וּמַאן דְלֹא מְסוֹר נְפֻשֵׁיהּ
אוּ גּוּפֵיהּ אוּ מְמוּנֵיהּ בְּרַחֲמֵי

מְשִׁיחָהוּ אֵת הוֹנוּ מִמֶּנּוּ, דְהוּי אֲצֵלוּ
כְּאֵלוּ נוּטְלִים אֵת נְפֻשׁוּ, לְכַף נְאָמַר
בְּכָל מַאֲדָךְ שִׁימְסוֹר גַּם מְמוּנֵי עַל
קִידוּשׁ הַשֵּׁם, דְהֵינּוּ בְּמָה דְחָבִיב עֲלֶיךָ
מְסוֹר לִי בְּרַחֲמֵי דְמַאֲרֶךְ בְּשַׁעַת
הַשְּׁמַד (ס"ג ס"מ"ק) בְּמַה שְׁחָבִיב עֲלֶיךָ
תְּמַסוֹר לְהַקְּבִ"ה בְּאַהֲבָה בְּשַׁעַת הַשְּׁמַד.

וְדָא אִיהוּ נְסִיּוֹן דְעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל
לְאַתְנַסָּא בְּשַׁבְעִין שְׁנִין
דְגָלוּת בְּתַרְאָה זְהוּ הַנְּסִיּוֹן שְׁעֵתִידִים
יִשְׂרָאֵל לְהַתְּנַסּוֹת בְּשַׁבְעִים שָׁנִים
הַאֲחֵרוֹנוֹת שֶׁל הַגָּלוּת הַאֲחֵרוֹן, שְׁאֵז יִהְיֶה
הַנְּסִיּוֹנוֹת קִשִּׁים בִּיּוֹתֵר, וְהֵינּוּ שִׁיחֵחוּ
מִמֶּנּוּ אֵת מְמוּנֵי דְעֵנִי חָשׁוּב כְּמַת,
וּכְאֵלוּ נְטֻלִין נְפֻשֵׁיהּ וְנַחֲשֵׁב לוּ כְּאֵלוּ
לְקַחוּ אֵת נְפֻשׁוּ, וְר"ל כְּאֵלוּ הִרְגוּ אוֹתוֹ.
וְאִמַר וּמִי שְׁאֲצֵלוּ גּוּפָא וְנַפְשָׁא

לתהו ובהו, ובגין דא קרא סמיך ליה (נלאטיס 6 ט) והארץ היתה תהו ובהו.

שכר על מסירות נפש וסבל בזיונות על קידוש ה' מה תבשר ותימא, (שס פסוק י) הנה אדני אלהים פחזק יבוא

מתוק מדבש

דמאריה בשעת השמד ומי שאינו מוסר נפשו או גופו או ממונו באהבת קונו בשעת השמד, אלא בוחר בחיי העולם הזה לחיות כגוי רח"ל, נחשב לו פאלו אחזר עלמא לתהו ובהו נחשב לו כאילו החזיר את העולם לתהו ובהו, ור"ל שמביא חורבן לעולם, ובגין דא ובשביל זה לרמוז על זה, קרא סמיך ליה סמוך לפסוק בראשי"ת שהיא אהב"ה, כתוב והארץ היתה תהו ובהו.

עד עתה פירש את מעלת האוהב שמסר אחד משלשתם מחמת אהבת ה', ועתה בא לפרש (ה"ג הרמ"ק) ומאן דקסר נפשיה גופיה וממוניה בשעת השמד בקהימו דמאריה ומי שמוסר נפשו וגופו וממונו בשעת השמד מחמת אהבת קונו, דא אלקרי קמא דמאריה ודאי זה נקרא אוהב לקונו ודאי, כי במוסרו את כל שלשתם נתברר אהבתו לכל הנמצאים, לכן ובההוא עקמא לית לעילא מניה ובעולם העליון אין למעלה ממנו, כמובא במס' פסחים (דף נ ע"א), הרוגי מלכות אין אדם יכול לעמוד במחיצתן.

מאמר "שכר על מסירות נפש וסבל בזיונות על קידוש ה'" יתבאר בו מה רב שכר הרוח והנפש במדורות העליונים של אלו שסבלו חרופים ונידופים ועונשים עבור כבוד השי"ת.

(מקור המאמר מהר פראש שלם דף קעג ע"ב, ונלאוריטו כרך יג עמ' ריג-ריג)

מה תבשר ותימא מה תהיה בשורת מבשרת ציון, ואמר שתבשר מה שכתוב הנה אדני אלהים פחזק יבוא פי' שיבא בכח ובגבורה ליפרע מן הגוים, וזרועו מושלה לו, הנה שפרו אתו יביא שכרו עמו, דהיינו שכר

וְזָרְעוּ מוֹשְׁלָה לּוֹ, הִנֵּה שְׂכָרוֹ אֲתוּ וּפְעוּלָתוֹ לְפָנָיו, הִנֵּה שְׂכָרוֹ אֲתוּ, דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא פְרִיז בְּכָל פְּמִלְיָא דְלַעֲיָלָא, וְיִימָא לֹזֶן, אֲתַפְנָשׁוּ וְדָאיֵנוּ דִינָא, מֵאֵן דְמָסַר נְשַׁמְתִּיהָ עַל קְדוּשַׁת שְׁמִי, אֲגָרִיהָ מֵאֵי הוּא, וְאֵינֹנִן יִימְרוּן כְּךָ וְכָךְ, מֵאֵן דְסָבִיל פְּמָה חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין בְּכָל יוֹמָא עָלֵי, מַהוּ אֲגָרִיהָ, אֵינֹנִן אֲמַרִי כְךָ, מֵאֵן דְאֲתַעֲנֵשׁ בְּכָל יוֹמָא עָלֵי, מַהוּ אֲגָרִיהָ, אֵינֹנִן אֲמַרִי כְךָ, הֲדָא הוּא דְכְתִיב, הִנֵּה שְׂכָרוֹ אֲתוּ וּפְעוּלָתוֹ לְפָנָיו.

מַהוּ וּפְעוּלָתוֹ, אֲלֵא פְמָה דְכְתִיב (תהלים לא ט) מַה רַב טוֹבְךָ וְגו', פְּעֻלַּת לַחֲוֹסִים כְךָ, דָּא הוּא פְּעוּלָתוֹ, נִגְדַּ בְּנֵי אָדָם מַהוּ, אֲלֵא נִגְדַּ אֲוֹמֹת הָעוֹלָם.

מתוק מדבש

ישאל מהם הקב"ה מֵאֵן דְסָבִיל פְּמָה חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין בְּכָל יוֹמָא עָלֵי, מַהוּ אֲגָרִיהָ מִי שְׁסַבֵּל כְּמַה בְּזִיווּנֹת וְחֲרוּפִים וְגִדּוּפִים בְּכָל יוֹם עַל קְדוּשַׁת שְׁמִי, מַהוּ שְׂכָרוֹ, אֵינֹנִן אֲמַרִי כְךָ וְהֵם יֹאמְרוּ כַךְ וְכַךְ, וְעוֹד יִשְׁאֵל מֵהֵם מֵאֵן דְאֲתַעֲנֵשׁ בְּכָל יוֹמָא עָלֵי, מַהוּ אֲגָרִיהָ מִי שְׁנַעֲנֵשׁ בְּכָל יוֹם בְּשַׁבְּלֵי, מַהוּ שְׂכָרוֹ, אֵינֹנִן אֲמַרִי כְךָ וְהֵם יֹאמְרוּ כַךְ וְכַךְ, הֲדָא הוּא דְכְתִיב זֶהוּ שְׂכָרוֹ אֲתוּ וּפְעוּלָתוֹ לְפָנָיו.

ושואל מהו וּפְעוּלָתוֹ מַה פִּירוּשׁוֹ, וְאֹמֵר אֲלֵא פְמָה דְכְתִיב אֵלֵא כְּמוֹ שְׁנֵאמַר מַה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפַּנְתָּ לִירֵאִיךָ, פְּעֻלַּת לַחֲוֹסִים כְךָ, דָּא

המסירת נפש ומה שסבלו ישראל חרופים וגדופים וכל מיני עונשים עבור כבוד שמו יתברך, ויש ב' מיני שכר, האחד הוא שכר הנשמה בגן עדן העליון, וזהו הנה שכרו אתו, הב' הוא וּפְעוּלָתוֹ לְפָנָיו שהוא שכר הרוח והנפש בגן עדן התחתון ובמדור הנפשות ושכר לגוף בעולם הזה, ומפרש הִנֵּה שְׂכָרוֹ אֲתוּ הֵינִי דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא פְרִיז בְּכָל פְּמִלְיָא דְלַעֲיָלָא וְיִימָא לֹזֶן שֶׁהַקַּב"ה יִכְרִיז בְּכָל הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה, וְיֹאמֵר לֵהֶם אֲתַפְנָשׁוּ וְדָאיֵנוּ דִינָא הַתַּאסְפוּ וְדוֹנוּ דִין זֶה, מֵאֵן דְמָסַר נְשַׁמְתִּיהָ עַל קְדוּשַׁת שְׁמִי אֲגָרִיהָ מֵאֵי הוּא מִי שְׁמַסֵּר נִשְׁמַתּוֹ עַל קְדוּשַׁת שְׁמִי, מַה הוּא שְׂכָרוֹ, וְאֵינֹנִן יִימְרוּן כְךָ וְכַךְ וְהֵם יֹאמְרוּ שְׂכָרוֹ כַךְ וְכַךְ, וְעוֹד

העונש על שלא קיימו התורה בארץ ישראל
 לְבַתֵּר דְּשִׁכְיִנְתָּא נְפַקְתָּ, אֲתַגְלוּ יִשְׂרָאֵל מֵעַל פְּתוּרָא דְאַבּוּהוֹן,
 וְהוּוּ בִינֵי עַמְמֵיָא, וְצוּוחִין כָּל יוֹמָא, וְלִית דְּאִשְׁגַּח בְּהוּ
 בַּר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכְתִיב (ויקרא כו מד) וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתֶם
 בְּאַרְצָא אוֹיְבֵיהֶם וְגו', וְחַמִּינָן כַּמָּה קְדִישִׁין עֲלֵאִין מִיתוּ בְּגִזְרִין
 תְּקִיפִין, וְכָל דָּא בְּגִין עוֹנְשָׁא דְאוֹרֵייתָא, דְּלֹא קִיִּימוּ יִשְׂרָאֵל כַּד
 הָווּ שְׂרָאן בְּאַרְעָא קְדִישָׁא.

מתוק מדבש

הוא פעולתו כלומר הרב טוב אשר אֵלָא נִגְד אוֹמוֹת הָעוֹלָם שְׂכוּלָם
 צפן הקב"ה ליראיו זהו פעולתו, ומש"כ יראו את שכר הטוב שישלם הקב"ה
 נִגְד בְּגִי אָדָם, מֵהוּ כּוֹנְתוּ, וְאוֹמַר לישראל אשר הם ביזו וחירפו אותם.

מאמר "העונש על שלא קיימו התורה בארץ ישראל" בו יתבאר ענין
 גלות השכינה בין האומות לטובתם של ישראל.

(מקור המאמר ספר פ' וילא דף קטו ע"א, וצילאונו כרך 3 עמ' תרמז-תרמג)

לְבַתֵּר דְּשִׁכְיִנְתָּא נְפַקְתָּ אַחַר שֶׁהִשְׁכִּינָה יִצְאָה מִמְקוּמָה [בבית המקדש],
 אֲתַגְלוּ יִשְׂרָאֵל מֵעַל פְּתוּרָא דְאַבּוּהוֹן אִזּוּ גְלוּ יִשְׂרָאֵל מֵעַל שְׁלַחַן
 אַבִּייהֶם, וְהוּוּ בִינֵי עַמְמֵיָא וְצוּוחִין אַבִּייהֶם, וְכָל יוֹמָא וּבָאוּ בֵּין הַגּוֹיִם וְצוּעֵקִים כָּל
 יוֹם מִחַמַּת דּוּחַקִּים וְצַרְתֶּם, וְלִית דְּאִשְׁגַּח בְּהוּ בַּר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאִין מִי
 שִׁישְׁגִיחַ לְרַחֵם עֲלֵיהֶם רַק הִשְׁכִּינָה שְׁגַלְתָּה עִמָּהֶם, דְּכְתִיב וְאֵף גַּם זֹאת
 בְּהִיּוֹתֶם בְּאַרְצָא אוֹיְבֵיהֶם וְגו' וְהִיִּינוּ הִשְׁכִּינָה הַנִּקְרָאת זֹאת שְׁהִיא עִם יִשְׂרָאֵל
 בְּאַרְצָא אוֹיְבֵיהֶם, וְאוֹמַר ר' יוֹסִי לר' יְהוּדָה וְחַמִּינָן כַּמָּה קְדִישִׁין עֲלֵאִין מִיתוּ
 בְּגִזְרִין תְּקִיפִין וְרַאיִנוּ כַּמָּה קְדוּשִׁים וְטַהוּרִים עֲלִיוֹנִים מִחִסְדֵי יִשְׂרָאֵל מִתּו
 בְּגִזְרִין קְשׁוֹת בְּמִיתוֹת מְשׁוֹנוֹת, וְכָל דָּא בְּגִין עוֹנְשָׁא דְאוֹרֵייתָא וְכָל זֶה בְּשִׁבְלֵי

הקב"ה משתעשע עם בעלי המסירות נפש

יִזְמַא חַד הָהָה חֲלַשׁ רַבִּי יוֹסִי, עָאֵל לְגַבִּיּה רַבִּי אַבָּא וְרַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק, חֲמוּ לִיּה דְהָהָה נְפִיל עַל אַנְפוּי וְנָאִים, וְתַבּוּ, כַּד אֲתַעֵר, חֲמוּ לִיּה לְאַנְפוּי דְחֵיכִין, אָמַר לִיּה רַבִּי אַבָּא, מְלָה חֲדַתָּא חֲמִיתָא, אָמַר לִיּה, וְדָאִי, דְהִשְׁתָּא סְלָקָא נְפִשִׁי, וְחֲמִית יִקְרָא מְאִינוּן דְמִסְרוּ גְרַמְיָהוּ עַל קְדוּשָׁה דְמֵאֲרִיהוּן, דְהוּוּ עָאֵלִין

מתוק מדבש

עונש של ביטול התורה, דְלָא קְיִימוּ קְדִישָׁא שלא קיימו אותה ישראל כשהיו שְׂרָאֵל כַּד הוּוּ שְׂרָאֵן בְּאַרְעָא בארץ הקדושה.

מאמר "הקב"ה משתעשע עם בעלי המסירות נפש" יתבאר בו ענין תענוגם הבלתי מושג של בעלי המסירות נפש עד שהשי"ת בעצמו כביכול משתעשע עמם.

(מקור המאמר מהר" פ' ואלמנן דף רסז ע"א-ב, וצנזאוריכו כרך טו עמ' נט-ק)

יִזְמַא חַד הָהָה חֲלַשׁ רַבִּי יוֹסִי יום אחד נחלש ונחלה רבי יוסי, עָאֵל לְגַבִּיּה נכנסו אליו רבי אבא ורבי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק לבקרו, חֲמוּ לִיּה דְהָהָה נְפִיל עַל אַנְפוּי וְנָאִים ראו אותנו שהיה נופל על פניו וישן, וְתַבּוּ ישבו והמתינו עד שנתעורר משינתו, כַּד אֲתַעֵר כשנתעורר משינתו, חֲמוּ לִיּה לְאַנְפוּי דְחֵיכִין ראו את פניו שהיו שוחקות, אָמַר לִיּה רַבִּי אַבָּא לרבי יוסי, מְלָה חֲדַתָּא חֲמִיתָא שמא איזה דבר חדש ראית, אָמַר לִיּה רבי יוסי, וְדָאִי ראיתי דבר חדש, דְהִשְׁתָּא סְלָקָא נְפִשִׁי כי עתה עלתה נפשי להיכלות הגן עדן, וְחֲמִית יִקְרָא מְאִינוּן דְמִסְרוּ גְרַמְיָהוּ עַל קְדוּשָׁה דְמֵאֲרִיהוּן וראיתי את כבודם של אלו שמסרו נפשם על קדושת קונם, דְהוּוּ עָאֵלִין בְּתַלְיִסְרַי נְהָרִי דְאַפְרָסְמוּנָא דְכִיָּא שהיו נכנסים ב"ג נהרות של

בְּתֵלִיסָר נִהְרִי דְאַפְרָסְמוֹנָא דְכִנְיָא, וְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְשַׁתְּעֵשְׁע בְּהוּ, וְחֻמְיָנָא מַה דְלָא יְהִיבּוּ לִי רְשׁוּתָא לְמִימְרִי, וְשְׂאִילָנָא לְוִן, אֲמִינָא, הַאי יְקָרָא דְמָאן הוּא, אָמְרוּ לִי, מְאִינּוֹן דְרְחִימוּ לְמֵאֲרִיהוֹן בְּהוּא עֲלָמָא, וּמְמַה דְחֻמְיָת, נִפְשָׁאֵי וְלִבָּאֵי אֲתַנְהִיר, וְעַל דָּא אֲנָפְאֵי חֵיִיכִין.

אָמַר לִיה רַבִּי אַבָּא, זְפָאָה חוּלְקֵךְ, אָבֵל אֲוִרְיָתָא אֶסְהִיד בְּהוּ, דְכְּתִיב (שְׁעִיטָה טז א) עֵינַי לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחְפָּה לּוֹ.

מתוק מדבש

אפרסמון טהור, דהיינו שנתנו להם שכר מי"ג הארות הנמשכות מן הבינה, והם טהורות בלי אחיזת החיצונים, וְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְשַׁתְּעֵשְׁע בְּהוּ וְהַקְבִּ"ה מְשַׁתְּעֵשְׁע בְּהוּ. וְחֻמְיָנָא מַה דְלָא יְהִיבּוּ לִי רְשׁוּתָא לְמִימְרִי וְעוֹד רֵאִיתִי שְׂכָר גְּדוּל שְׁנוּתָנִים לְצַדִּיקִים, מַה שְׂלָא נִתְּנּוּ לִי רְשׁוּת לֹמַר מַה הוּא, וְשְׂאִילָנָא לְוִן וְשֵׁאלַתִי אוֹתָם, אֲמִינָא, הַאי יְקָרָא דְמָאן הוּא אֲמַרְתִּי לְהוּם כְּבוֹד זֶה לְמִי הוּא, אָמְרוּ לִי, מְאִינּוֹן דְרְחִימוּ לְמֵאֲרִיהוֹן בְּהוּא עֲלָמָא שְׂהוּא

לאותם שאהבו את קונם באותו העולם, דהיינו בעולם הזה, וּמְמַה דְחֻמְיָת, נִפְשָׁאֵי וְלִבָּאֵי אֲתַנְהִיר וּמְמַה שְׂרֵאִיתִי, נִפְשֵׁי וּלְבֵי הָאִירוּ, וְעַל דָּא אֲנָפְאֵי חֵיִיכִין וְעַל כֵּן פְּנֵי שׁוֹחֲקוֹת.

אָמַר לִיה רַבִּי אַבָּא לְרַבִּי יוֹסִי, זְפָאָה חוּלְקֵךְ אֲשֵׁרִי חִלְקֵךְ עַל שׁוֹכֵיט לְרֵאוֹת שְׂכָר הַצַּדִּיקִים, אָבֵל אֲוִרְיָתָא אֶסְהִיד בְּהוּ אֲבַל הַתּוֹרָה מְעִידָה עַל גְּדוּל שְׂכָרָם, דְכְּתִיב עֵינַי לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחְפָּה לּוֹ.

סוד התיקון בהריגת עשרה הרוגי מלכות

תָּא חֲזִי, בְּגִין דְּרַבֵּי עֲקִיבָא סָלִיק לְעֵילָא פְּדָקָא יָאוּת, עָאֵל
בְּשָׁלֵם וְנִפְק בְּשָׁלֵם, דְּוֹד שְׂאִיל שְׂאֵלְתָא, וְלֹא אֲתַפְרֵשׁ,
דְּכְתִיב (תהלים י' יד) מִמַּתִּים יִדְּךָ יְהוָה מִמַּתִּים מַחְלֵד חֲלָקִים בְּחַיִּים,
תּוֹהָא עַל מַה דָּא אֲלִין דְּאֲתַקְטְלוּ בְּקִטּוּלֵי עֲלָמָא, צְדִיקָיָא זְכָאִין
דְּלֹא תָאבוּ חוֹבָה בְּגִין דִּיתְעַנְשׁוּן.

מתוק מדבש

מאמר "סוד התיקון בהריגת עשרה הרוגי מלכות" יתחוויר בו סוד
הריגתם של עשרת התנאים הקדושים ע"י מלכי האומות, והתיקון הגדול
שנעשה מזה בבחינות שבעולמות העליונים.

(מקור המאמר מהר פר' פקודי נהיכלות דקדושה דף רנד ע"ג-רנה ע"ה, ונציאורינו כרך ט
עמ' תיד - תטו)

תשובת השאלה רק ברמז, ושאלתו היתה
דְּכְתִיב, מִמַּתִּים יִדְּךָ יְהוָה מִמַּתִּים
מַחְלֵד חֲלָקִים בְּחַיִּים פירושו תּוֹהָא
עַל מַה דָּא אֲלִין דְּאֲתַקְטְלוּ בְּקִטּוּלֵי
עֲלָמָא דוד תמה ושאל על מה זה נהרגו
אלו העשרה הרוגי מלכות, על ידי רוצחי
עולם, הלא היו ראויים שימותו מידך ה'
כלומר במיתת נשיקה (יד ה' היינו השמינה
ששם עלמה נשמט), והוסיף דוד לתמוה
ואמר, ממתים מחלד צְדִיקָיָא, זְכָאִין
דְּלֹא תָאבוּ חוֹבָה בְּגִין דִּיתְעַנְשׁוּן
צדיקים וזכאים כאלו שלא חטאו חטא
שיהיו ראויים שיתענשו בעונש כזה, ואיך
נעשה הדבר הזה שנהרגו על ידי יושבי
חלד, כלומר על ידי בני אדם, שהרגו

כמז הארז"ל (נע"ח ש"ן פ"ה), כי לנפש הנשמה
הנקראת חלוקה דרננן שיש לכל אדם, הנה יש
צדיקים שזכו שיהיה כולו טוב, אמנם כשנולדו אלו
העשרה הרוגי מלכות, נשמטם נתלכזה בחלוקה
דרננן הנעשה [וכו'], שהם סוד עץ הדעת טוב
ורע, ולכן מיקונם היה שיהיו נהרגים על קדושת
השם כדי לזכר את הסיגים מלבוש נשמטם, ואז
הטוב של הלבושים עלה למחשבה עליונה בסוד מ"ן
[השפעת התחמושים] וע"ז נתקנה לנשי נשמטם.

תָּא חֲזִי, בְּגִין דְּרַבֵּי עֲקִיבָא סָלִיק
לְעֵילָא פְּדָקָא יָאוּת בא וראה,
לפי שרבי עקיבא עלה למעלה בהיכל
אהבה כראוי להיות, עָאֵל בְּשָׁלֵם וְנִפְק
בְּשָׁלֵם נכנס בשלום ויצא בשלום, לכן
דְּוֹד שְׂאִיל שְׂאֵלְתָא וְלֹא אֲתַפְרֵשׁ
דוד שאל שאלה מהקב"ה ולא נתפרש

תָּא חֲזִי, מִמְתִּים יִדְךָ יְהו"ה, מִמְתִּים מְחֵלְד חֲלָקִים בְּחַיִּים, הָכָא
 אִיהוּ תְרֵי סְטְרֵי, יִדְךָ יְהו"ה, וְחֵלְד, יִדְךָ יְהו"ה, דָּא קְדָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, דְּנִשְׁמָתָא אֲתַפְנִישׁ לְגַבְיָהּ, מִמְתִּים מְחֵלְד, דָּא סְטְרָא
 אַחְרָא, דְּגוּפָא אִיהוּ שְׁלֵטָא עֲלוּי, דְּכִתִּיב (ישעי' לח יב) לֹא אֲבִיט
 אָדָם עוֹד עִם יוֹשְׁבֵי חֶדְל.

תָּא חֲזִי, נִשְׁמָתָא דְאַלִּין, לְאַשְׁלֵמוּתָא דְרוּחָא קְדִישָׁא, דְלֵהוּן

מתוק מדבש

ומפרש יִדְךָ יְהו"ה, דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא יִדְךָ ה' הַיִּינוּ הַקְּב"ה שֶׁהוּא הַשְּׂכִינָה,
 דְּנִשְׁמָתָא אֲתַפְנִישׁ לְגַבְיָהּ שֶׁהַנְּשֻׁמָּה
 שֶׁל עֶשְׂרֵה הַרוּגֵי מְלוּכָה עֵלּוּ וְנִאֲסְפוּ
 אֵלֶיהָ, מִמְתִּים מְחֵלְד הַיִּינוּ דָּא סְטְרָא
 אַחְרָא שְׁמַתוּ עַל יְדוּ, דְּגוּפָא אִיהוּ
 שְׁלֵטָא עֲלוּי שֶׁהוּא שְׁלֵט עַל גּוּפִם,
 שְׁנֵהֲרִגוּ עַל יְדוּ כְּדִי לְהַתְּכַרֵּר כְּנ"ל, וְרֵאִיָּה
 שֶׁהַסְטְרָא אַחְרָא נִקְרָא חֶדְל דְּכִתִּיב לֹא
 אֲבִיט אָדָם עוֹד עִם יוֹשְׁבֵי חֶדְל
 שֶׁהוּא אוֹתִיּוֹת חֶלְד, וְר"ל שֶׁהַקְּב"ה לֹא
 יִבִּיט עַל בְּנֵי אָדָם הַיּוֹשְׁבִים עִם הַסְטְרָא
 אַחְרָא הַנִּקְרָא חֶדְל.

ומפרש עוד ואמר תָּא חֲזִי בא וראה
 עוד טעם שהוצרכו אלו העשרה
 הרוגי מלוכה לההרג על קידוש השם,
 כי נִשְׁמָתָא דְאַלִּין הנשמה שלהם
 עלתה למעלה, לְאַשְׁלֵמוּתָא דְרוּחָא
 קְדִישָׁא כְּדִי לְהַשְׁלִים אֶת רוּחַ הַקְּדוֹשׁ
 שֶׁל אֵימָא עֵלְאָה, (ס"ג סמק"מ) דִּי לִיְהוּוֹן

אותם באכזריות במיתות משונות, הלא
 חלקם בחיים, כונתו היתה על רבי עקיבא
 אשר חלקו היה בחיים, כי נכנס בשלום
 ויצא בשלום, והנה גם תשובת השאלה
 נרמזת בזה הפסוק עצמו כדמפרש ואזיל.
 תָּא חֲזִי בא וראה מש"כ מִמְתִּים יִדְךָ
 יְהו"ה הַאֲמַת הוּא שֶׁהִיוּ רֵאוּיִם
 אֵלּוּ הַצְּדִיקִים לְמוֹת עַל יִדְךָ בְּמִיתַת
 נְשִׁיקָה, אֲמַנִּם מִמְתִּים מְחֵלְד מִחַמַּת
 גּוּפִם הַפְּנִימִי שֶׁהוּא הַלְּבוּשׁ שֶׁל נִשְׁמַתָּם
 שֶׁנִּעְשָׂה מִבְּחִי' עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, שֶׁלֵּט
 בְּהֵם הַסְטְרָא אַחְרָא הַנִּקְרָא חֶדְל, כִּי הוּא
 בְּחִי' חֶלְדָּה וּפְסוּלַת שֶׁעַל גְּבִי הַזֶּהָב,
 וּמַתּוּ עַל יְדוּ, אֲבָל חֲלָקִים בְּחַיִּים כִּי
 עִי"ז נִתְּבַרְרוּ וְעֵלּוּ בְּבַחֲיַנַּת הַמ"ן [הַשְּׁפַעַת
 הַתַּחַתּוֹנִים] וְהַמ"ד [הַשְּׁפַעַת מִלְּמַעְלָה]
 עַד [בַּחֲיָנוּת] אֲבָא וְאֵימָא [חֲכֵמָה וּבִינָה]
 שֶׁשְׁנֵיהֶם נִקְרָאִים חַיִּים, וְאֵמַר כִּי הָכָא
 אִיהוּ תְרֵי סְטְרֵי בַּפְּסוּק זֶה יֵשׁ שְׁנֵי
 עֲנִינִים, אֶחָד יִדְךָ יְהו"ה, וְב' וְחֵלְד

עֲשֶׂרָה רוּחִין מִתְתָּא כְּדָקָא יָאוּת, וְגוֹפָא דְלֵהוּן יְתַמְסֵר לְמַלְכוּ
חַיִּיבָא, כָּל חַד נְטִיל חוּלְקִיָּה, בְּרִזָּא דְקַרְבָּנִין [וכו'].

אוּף הָכִי, כְּגוּוֹנָא דָּא סְלִיק בְּמַחְשְׁבָה, כְּמָה דְאַתְבְּרַר בֵּיה פְּסוּלַת
(ס"א אוּף הָכִי אֲלִין, בְּהוּ אֲשְׁתְּלִים מֵאן דְּאֲצְטְרִיף, וְדָאִי כְּ
סְלִיק בְּמַחְשְׁבָה, וְכֵלָּא) וְיִתְבְּרִיר אֲלִין, דִּי בְּהוּ אֲשְׁתְּלִים מֵאן
דְּאֲצְטְרִיף, וְדָאִי כְּד סְלִיק בְּמַחְשְׁבָה סְלִיק, וְכֵלָּא כְּמָה דְּאֲצְטְרִיף,
חִידוּ מְסֻטְרָא דָּא, וְעֲצִיבוּ מְסֻטְרָא דָּא.

מתוק מדבש

אוּף הָכִי אֲלִין כְּמוּ כֵן אֵלוּ הַעֲשֵׂרָה
הַרוּגֵי מְלוּכָה, בְּהוּ אֲשְׁתְּלִים
מֵאן דְּאֲצְטְרִיף בְּהֵם וְעַל יָדָם נִשְׁלַם
מִי שֶׁהִיָּה צָרִיךְ לְהַשְׁתַּלֵּם, כִּי עַל יְדֵי
שְׁנֵהֲרֵגוּ, נִשְׁמֹתֵיהֶם הֵעִלוּ אֶת הַמִּין
[הַהֲשַׁפְּעוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת] לְבִינָה, וְגוֹפֵם
הֵעִלוּ אֶת הַמִּין [הַהֲשַׁפְּעוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת]
לְמַלְכוּת, וְעִי"ז נִשְׁלַמוּ בֵּינָה וּמַלְכוּת,
וְדָאִי כְּד סְלִיק בְּמַחְשְׁבָה כְּלוּמַר וְדָאִי
שֶׁהַבְּרוּרִים הָאֵלוּ עָלוּ בְּמַחְשְׁבָה הַעֲלִיּוּנָה
לְהַתְּבַרֵּר, וְכֵלָּא כְּמָה דְּאֲצְטְרִיף וְהַכֵּל
הִיָּה כְּמוּ שְׁצָרִיךְ לְהִיּוֹת, חִידוּ מְסֻטְרָא
דָּא הַשְׁמַחָה הִיּוֹנוּ הַקְּדוּשָׁה הִיתָה מִצַּד
זֶה, לְפִי שֶׁעַל יְדֵי עֲלִיית נִשְׁמַתָּם נִתְקַנּוּ
הַמִּין [הַהֲשַׁפְּעוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת] שֶׁל פְּרִצוּפֵי
אִימָא וּמַלְכוּת, וְעֲצִיבוּ מְסֻטְרָא דָּא
וְהַעֲצִיבוּת הִיּוֹנוּ הַסְּטֵרָא אַחֲרָא הִיָּה מִצַּד
זֶה, לְפִי שֶׁשְׁלַט עַל גּוֹפֵם הַקְּדוּשָׁה.

עֲשֶׂרָה רוּחִין מִתְתָּא כְּדָקָא יָאוּת
כְּדִי שִׁיחֵיו וַיַּעֲלוּ עֲשֵׂרָה רוּחֹת הַקְּדוּשׁוֹת
מִלְמַטָּה כְּרָאוּי, לְהַעֲלוֹת אֶת הַמִּין דְּאִימָא
[הַהֲשַׁפְּעוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת דְּבִינָה] מִלְמַטָּה
מִהַקְּלִיפּוֹת לְמַעֲלָה אֶל אִימָא דְּאֲצִילוֹת,
וְגוֹפָא דְּלֵהוּן יְתַמְסֵר לְמַלְכוּת חַיִּיבָא
וְהַגּוֹף שֶׁלָּהֶם הִיָּה צָרִיךְ לְהַמְסֵר לְמַלְכוּת
הַרְשָׁעָה עַל יְדֵי הַרִיגָה, כִּי עַל יְדֵי זֶה
הֵעִלוּ מִהַקְּלִיפּוֹת אֶת הַמִּין [הַהֲשַׁפְּעוֹת
הַתַּחְתּוֹנוֹת] הַשִּׁיכִים לְמַלְכוּת דְּאֲצִילוֹת,
כָּל חַד נְטִיל חוּלְקִיָּה וּמְגוּפֵם לְקַח
כָּל אֶחָד אֶת חֶלְקוֹ, דְּהִיּוֹנוּ הַקְּדוּשָׁה לְקַחָה
אֶת חֶלְקָה הַטּוֹב, וְהַסְּטֵרָא אַחֲרָא לְקַח אֶת
חֶלְקָה הָרַע, בְּרִזָּא דְּקַרְבָּנִין כְּמוּ בְּסוּד
הַקְּרַבְּנוֹת, שֶׁעַל יְדֵי כּוֹנוֹת הַכְּהֻנִּים הֵם
מַעֲלִים אֶת הַמִּין [הַהֲשַׁפְּעוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת]
בְּסוּד נִשְׁמַתָּם לְמַעֲלָה, וּמְגוּף הַבְּהֵמָה
יֵשׁ חֶלְקָה גַּם לְסְטֵרָא אַחֲרָא [וכו'].

אלו שזכו לקדש שם שמים מתעדרנים בעדן העליון
בְּהִיבְלָא חֲמִישָׁאָה קְיִימִין כָּל אַנּוּן מְאַרְיֵהוּן דְּתִיּוּבְתָא שְׁלִימְתָא,
דְּתָבוּ מְחֻטְאַיְהוּן וְאַתְנַחְמוּ בְּהוּ, וְנִפְקַת נְשַׁמְתִּיּהוּ בְּדַכְיֵו,
(וְכָל אַנּוּן מְאַרְיֵהוּן דְּתִיּוּבְתָא), וְכָל אַנּוּן דְּקִדְיֵשׁוּ שְׁמָא דְּמְרִיּהוּן
וְקִבְלוּ עַלְיֵיהוּ מוֹתָא, וּבְתַרְעָא דְּהַאי הִיבְלָא (פְּתֻחָא) קָאִים מְנַשָּׁה
מְלֵךְ יְהוּדָה, דְּקִבִּיל לִיהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּתִיּוּבְתָא שְׁלִימְתָא,

מתוק מדבש

מאמר "אלו שזכו לקדש שם שמים מתעדרנים בעדן העליון" בו יבואר מקום היכלם בגן עדן של בעלי התשובה בשלימות, ומקדשי שם שמים ברצונם הטוב.

(מקור המאמר זוהר פר' נרשית נהילות דף לט ע"א, ונצטוונו כרך א עמ' תפא-תפב)

בְּהִיבְלָא חֲמִישָׁאָה [שבגן עדן] התחננון] הוא סוד היכל
אהבה כנגד החסד, קְיִימִין כָּל אַנּוּן
מְאַרְיֵהוּן דְּתִיּוּבְתָא שְׁלִימְתָא שם
נמצאים כל אותם בעלי תשובה שעשו
תשובה בשלימות, דְּתָבוּ מְחֻטְאַיְהוּן
ששבו ממעשיהם הרעים ולא חזרו
לחטוא עוד, וְאַתְנַחְמוּ בְּהוּ ונתחרטו
על כל מה שעשו מחמת אהבת בוראם
ולא מחמת יראה, וְנִפְקַת נְשַׁמְתִּיּהוּ
בְּדַכְיֵו ויצאה נשמתם בטהרה מכל פגמי
עונותם לפי שתמיד היו שבים בתשובה
כמו שכתוב וחסאתי נגדי תמיד, וקבלו
את מיתתם למרק עונותיהם, וְכָל אַנּוּן
דְּקִדְיֵשׁוּ שְׁמָא דְּמְרִיּהוּן וְקִבְלוּ

עַלְיֵיהוּ מוֹתָא וכמו כן נמצאים שם
כל אותם שהיה סיפוק בידם להנצל
ממיתה על ידי שמד ח"ו וקידשו שם
שמים וקבלו עליהם מיתה מרצונם הטוב,
וּבְתַרְעָא דְּהַאי הִיבְלָא קָאִים מְנַשָּׁה
מְלֵךְ יְהוּדָה ובפתח היכל זה עומד
מנשה מלך יהודה, דְּקִבִּיל לִיהּ קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּתִיּוּבְתָא שְׁלִימְתָא וְחֲתַר
לִיהּ חֲתִירָא לְקִבְלָא לִיהּ שקבלו
הקב"ה בתשובה שלימה ועשה לו
מחותרת ברקיע בהיכל זה שהוא היכל
אהבה ששם ימינו פשוטה לקבל שבים
אפילו אם הרבו לחטוא ומדת הדין
היתה מעכבת מלקבל תשובתם כמו
מנשה, לכן הוא עומד באותה חתירה

וְחֵתֵר לִיָּה חֲתִירָא לְקַבְּלָא לִיָּה, וְלִגּוּ מַהֲאֵי הֵיכְלָא קְיִימִין כֹּל אֲנֹן מְאָרִיהוֹן דְּתִיּוּבְתָא תְּקִיפָא, דְּנִשְׁמַתְהוֹן נִפְקָא בְּשַׁעְתָּא דְּאֲתַמְרְמְרוּ עַל עוֹבְדֵיהוֹן, וְאֵלִין מִתְעַדְנִין בְּעִדּוּנָא עֲלָאָה בְּכֹל יוֹמָא וְיוֹמָא, וְתַלְת זְמַנִּין בְּיוֹמָא נְהִירוּ עָאל בְּהַהוּא הֵיכְלָא, דְּמִתְעַדְנִין בֵּיה כֹּל חַד וְחַד כְּדָקָא חֲזִי לִיָּה, וְכֹל חַד נְכוּהַ מְנַהוֹרָא דְּחוּפָה דְּחִבְרִיָּה, בֵּין לְתַתָּא בֵּין לְעֵילָא, הָאֵי הֵיכְלָא קְיִימָא עַל אֲנֹן הֵיכְלֵי תַתָּאי, וְאֵפִילוּ צְדִיקִים גְּמוּרִין לָא יִכְלִין לְאֲעֲלָאָה בְּגוּ

מתוק מדבש

בזה ההיכל שממנו מתעדינים כל אלו הנמצאים בהיכל זה תוך חופותיהם, כל אחד כראוי לו כפי שכר מעשיו ועוצם תשובתו, וְכֹל חַד נְכוּהַ מְנַהוֹרָא דְּחוּפָה דְּחִבְרִיָּה בֵּין לְתַתָּא בֵּין לְעֵילָא וכל אחד הנמצא בהיכל זה נכוח מגודל הארה של חופת חברו הגדול ממנו בין בגן עדן התחתון בין בגן עדן העליון בשעה שמאיר אור העליון בהיכל זה, ומצטער למה לא עשה גם הוא תשובה ומעשים טובים כמו חברו כדי שיזכה גם הוא לחופה כמותו (נמס"ל נמס' צנ"ג נמס"א דף ע"א ע"ב), הָאֵי הֵיכְלָא קְיִימָא עַל אֲנֹן הֵיכְלֵי תַתָּאי היכל זה של בעלי התשובה עומד למעלה מכל היכלות התחתונים, וְאֵפִילוּ צְדִיקִים גְּמוּרִין לָא יִכְלִין לְאֲעֲלָאָה בְּגוּ הָאֵי הֵיכְלָא וְלִמִּיקָם בֵּיה וּאֵפִילוּ צְדִיקִים גְּמוּרִים שבהיכלות התחתונים

שהוא פתח השער של היכל זה וממונה עליו (ועי' נמס' סנהדרין דף קג ע"ב). וְלִגּוּ מַהֲאֵי הֵיכְלָא קְיִימִין כֹּל אֲנֹן מְאָרִיהוֹן דְּתִיּוּבְתָא תְּקִיפָא ולפנים בזה ההיכל נמצאים כל אותם בעלי התשובה שעשו תשובה בחזקה, דְּנִשְׁמַתְהוֹן נִפְקָא בְּשַׁעְתָּא דְּאֲתַמְרְמְרוּ עַל עוֹבְדֵיהוֹן שנשמתם יצאה בשעה שהתמרמרו על מעשיהם הרעים כמו רבי אלעזר בן דורדיא (סמוכ"ל נמס' עבודה זרה דף י"ז ע"ב), וְאֵלִין מִתְעַדְנִין בְּעִדּוּנָא עֲלָאָה בְּכֹל יוֹמָא וְיוֹמָא ואלו מתעדינים בתענוג של עדן העליון הנמשך להם בכל יום ויום מהחכמה העליונה, (ס"ג א"א"ל) וְתַלְת זְמַנִּין בְּיוֹמָא נְהִירוּ עֲלָאָה עָאל בְּהַהוּא הֵיכְלָא דְּמִתְעַדְנִין בֵּיה כֹּל חַד וְחַד כְּדָקָא חֲזִי לִיָּה וג' פעמים ביום בג' זמני התפלות נכנס אור עליון

(ההוא) האי היכלא ולמיקם ביה, והאי איהו דרגא עלאה על פלא, (ביה) בר דרגא דחסידי, דאיהו דרגא עלאה על פלא.

הקב"ה כביכול חוקק בלבשו את הנשמות שנהרגו על קדושת שמו יתברך

פל אינון נשמתיין, דאינון קטולי בית דין, או אינון קטולי שאר עמין, פלהו אתמנן תחות ידיהון, והאי ממנא דעליהו,

מתוק מדבש

לא יכולים ליכנס תוך זה ההיכל ולעמוד בו, והאי איהו דרגא עלאה על פלא ומדרגת בעלי התשובה הללו היא מדרגה עליונה על כל המדרגות, בר דרגא דחסידי דאיהו דרגא עלאה על פלא חוץ ממדרגת החסידים שעובדים להקב"ה מאהבה ועושים כל מעשיהם לפני משורת הדין, שמדרגתם היא למעלה מכל המדרגות והם נמצאים בהיכל הרצון כדלקמן.

מאמר "הקב"ה כביכול חוקק בלבשו את הנשמות שנהרגו על קדושת שמו יתברך" בו יבואר רום מעלת וקדושת אלו שזכו ליהרג על קידוש השם, עד שהקב"ה חוקק אותם בלבשו כביכול.

(מקור המאמר מהר פ"י פקודי צה"ל דקדושה דף רמו ע"ג, וצילוינו כרך ט עמ' ש"ט)

פל אינון נשמתיין דאינון קטולי בית דין, או אינון קטולי שאר עמין כל אלו הנשמות שהם הרוגי בית דין, או אלו שנהרגו על ידי הגוים על קדושת השם, שהם אינם עולות דרך היכל לבנת הספיר ואין המלאך טהריאל שופטם, רק הם נכנסות דרך הפתח הזה [שבחיכל הב' מז' היכלות דבריאה], פלהו אתמנן תחות ידיהון וכולם נפקדו ונמסרו תחת ידיהם של אלו הג' ממונים, והאי ממנא דעליהו חקיק לון לדיוקניהון בלבשווי דאינון נור דליק וזה הממונה שעליהם דהיינו המלאך אורפניאל מצייר וחוקק

חֲקִיק לֹוֹן לְדִיוֹקְנִיהוֹן בְּלְבוּשׁוֹי, דְּאֵינֹוֹן נֹוֹר דְּלִיק, וְסָלִיק לֹוֹן לְעֵילָא, וְאַחֲמֵי לֹוֹן לְמֵאֲרִיָּה, וְכַדִּין נְטִיל לֹוֹן, וְחֲקִיק לֹוֹן בְּפוֹרְפִירוֹי, לְאֵינֹוֹן קְטוּלֵי שְׂאָר עֲמִין.

משיח מביא אור ורפואה להנהרגים על קידוש השם
בְּהִיכְלָא רְבִיעָאָה, וְתַמָּן כָּל אַנּוּן אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, וְכָל אַנּוּן קְטוּלֵי דְשְׂאָר עֲמִין, וְאֵיהֵו שְׂרֵי וּבְכִי וְכַדִּין כָּל אַנּוּן נְשִׂיאִין דְזַרְעָא דְדוּד כְּלֵהוּ אַחֲיָדָן בֵּיהּ וּמְנַחֲמִין לֵיהּ, שְׂאֵרֵי

מתוק מדבש

את צורתם של אלו ושל אלו בתוך לבושיו שהם אש דולק, וְסָלִיק לֹוֹן לְעֵילָא ומעלה אותם למעלה ומראה אותם לקונו להראות את מיתתם להקב"ה, וְכַדִּין נְטִיל לֹוֹן וְחֲקִיק לֹוֹן בְּפוֹרְפִירוֹי לְאֵינֹוֹן קְטוּלֵי שְׂאָר עֲמִין ואז לוקח הקב"ה רק את הנשמות שנהרגו על ידי הגוים על קדושת שמו וחוקק אותם בלבשו, כדי לנקום נקמת דם עבדיו השפוך.

מאמר "משיח מביא אור ורפואה להנהרגים על קידוש השם" בו יבואר ענין האור המתחדש בחידוש הלבנה בכל ר"ח, שע"י מתבטלים צרות ישראל ומלך המשיח מתנחם בכך.

(מקור המאמר זוהר פר' נחשית נהילות דף לה ע"ב-לט ע"א, ונציאונו כן א' עמ' תעמ-תפ)

אֲנּוּן קְטוּלֵי דְשְׂאָר עֲמִין וְכָל אֲנּוּן בְּהִיכְלָא רְבִיעָאָה בהיכל הרביעי [שבגן עדן התחתון] שהוא סוד היכל הזכות כנגד הגבורה, וְתַמָּן כָּל אַנּוּן אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם וְשֵׁם נמצאים כל אבלי ציון וירושלים, וְכָל שְׂרֵי וּבְכִי ומשיח מתחיל לבכות בשבילם, וְכַדִּין כָּל אַנּוּן נְשִׂיאִין דְזַרְעָא דְדוּד כְּלֵהוּ אַחֲיָדָן בֵּיהּ וּמְנַחֲמִין לֵיהּ ואז

תְּנִינֹת וּבְכִי, עַד דְּקָלָא נְפִיק וּמִתְאַחַד בְּהוּא קָלָא, וְסָלִיק לְעֵילָא, וְאַשְׁתְּהִי תַמָּן עַד רִישׁ יְרֻחָא, וְכַד נְחִית נְחִיתִין עֲמִיה כְּמָה נְהוּרִין וְזִיּוּן, מְנַהֲרִין לְכָל אַנּוּן הֵיכְלִין, וְאַסְוֹתָא וְנַהוּרָא לְכָל אַנּוּן קְטוּלִין, וּבְנֵי מְרַעֲזִין וּמְכַאֲוֲבִין דְּסָבִילוּ עֲמִיה דְּמַשִּׁיחַ.

וּבְדִין פּוּרְפִירָא לְבִישׁ, וְתַמָּן חֲקִיקִין וּרְשִׁימִין פֶּל אַנּוּן קְטוּלִי דְּשָׂאָר עֲמִין בְּהוּא פּוּרְפִירָא, וְסָלִיק הוּא פּוּרְפִירָא

מתוק מדבש

מלמעלה יורדים עמו כמה אורות וזיוין שנתחדשו מהארת חידוש הלבנה, מְנַהֲרִין לְכָל אַנּוּן הֵיכְלִין המאירים לכל אלו ההיכלות של גן עדן התחתון שבהם נמצאים כל אלו ההרוגים שמשיח בכה עליהם, וְאַסְוֹתָא וְנַהוּרָא לְכָל אַנּוּן קְטוּלִין וכמו כן יורדת עמו רפואה והארה לכל אלו שנהרגו על ידי הגוים בזה החודש, וּבְנֵי מְרַעֲזִין וּמְכַאֲוֲבִין דְּסָבִילוּ עֲמִיה דְּמַשִּׁיחַ ולכל אלו שסובלים חלאים וכאבים עם משיח בעולם הזה כדי להקל עול הגלות מישראל.

ואמר עוד וּבְדִין פּוּרְפִירָא לְבִישׁ וכשמתחדשת איזו הריגת ישראל על ידי הגוים אז לובש משיח לבוש מלכות, וְתַמָּן חֲקִיקִין וּרְשִׁימִין פֶּל אַנּוּן קְטוּלִי דְּשָׂאָר עֲמִין בְּהוּא פּוּרְפִירָא ושם באותו הלבוש חקוקים

כל הנשיאים של זרע דוד המלך שמשם יצא משיח בן דוד שנמצאים שם בגן עדן, כולם אווזים בו ומנחמים אותו בישועות העתידות לבא, אבל משיח שְׂאָרֵי תְּנִינֹת וּבְכִי הוא מתחיל שנית לבכות על אלו ההרוגים שנהרגו בחדש זה על ידי הגוים ועל צרות ישראל בעולם ואינו רוצה לקבל תנחומין עליהם, עַד דְּקָלָא נְפִיק וּמִתְאַחַד בְּהוּא קָלָא עד שיוצא קול תנחומין של השכינה מלמעלה ומשיח נאחז ומתקשר בזה הקול, וְסָלִיק לְעֵילָא ובכח זה הוא עולה למעלה לגן עדן העליון, וְאַשְׁתְּהִי תַמָּן עַד רִישׁ יְרֻחָא ומתעכב שם עד ראש חודש הבא כדי להתנחם על ידי חידוש הלבנה, כי נודע שכל גרמת היסורים הוא על ידי פגימת הלבנה, ועל ידי האור המתחדש בחידוש הלבנה מתבטלים כל צרות ישראל ואז משיח מתנחם, וְכַד נְחִית נְחִיתִין עֲמִיה כְּמָה נְהוּרִין וְזִיּוּן וכשהוא יורד

לְעֵילָא, וְאַתְחַקֵּק תִּמְנָן גּוּ פּוּרְפִירָא עֲלָאָה דְּמִלְכָא, וְקִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא זְמִין לְאַלְבָּשָׂא הַהוּא פּוּרְפִירָא וּלְמִידָן עֲמִין, דְּכְתִיב (תהלים קי א) יָדִין בְּגוֹיִם מְלֵא גְוִיּוֹת, עַד דִּי אָתָּא וְנַחֲמִים לוֹן, וְנַחְתִּין עֲמִיהָ נְהוּרִין וְעֵדוּנִין לְאַתְעֵדְנָא, וְכַמְּה מְלֵאכִין וּרְתִיכִין עֲמִיהָ, כָּל חַד וְחַד בְּמִלְבוּשָׁא (נ"א וּבִידָא דְּכָל חַד וְחַד מְלְבוּשָׁא), לְאַתְלָבְשָׂא בְּהוּ כָּל אַנּוּן נִשְׁמַתִּין דְּקִטּוּלִין, וְתִמְנָן מְתַעֲדִנִין כָּל הַהוּא זְמָנָא דְּאִיהוּ סְלִיק וְנַחֲתָא.

מתוק מדבש

גויות, פירוש גופי הקדושים, ולא יוללו לכפור, ואז ידון לכל אחד מדין שעשה לישאל, והקב"ה ילחם עם הגוים במלחמת גוג ומגוג, עד די אָתָּא וְנַחֲמִים לוֹן עד שמשיח יבא ויתגלה מלמעלה וינחם את אלו שנהרגו על ידי הגוים, וְנַחְתִּין עֲמִיהָ נְהוּרִין וְעֵדוּנִין לְאַתְעֵדְנָא ואז ירדו עמו כמה אורות ועדונים לענג ולהנות אותם בהם, וְכַמְּה מְלֵאכִין וּרְתִיכִין עֲמִיהָ וכמו כן ירדו עמו כמה מלאכים ומרכבות מלמעלה כדי להחשיב את כל אחד ואחד מההרוגים שבזיונם וצערם היה מרובה מבעלי היסורים, כָּל חַד וְחַד בְּמִלְבוּשָׁא לְאַתְלָבְשָׂא בְּהוּ כָּל אַנּוּן נִשְׁמַתִּין דְּקִטּוּלִין כל מלאך יביא בידו לבוש נכבד להלביש בו את כל אלו שנהרגו על ידי הגוים. ואמר וְתִמְנָן מְתַעֲדִנִין ושם מתעדנות כל אלו הנשמות הנמצאות בהיכל הרביעי, כָּל הַהוּא זְמָנָא דְּאִיהוּ

ורשומים צורות כל אלו שנהרגו על ידי הגוים ולכן מתלבש בזה הלבוש כדי לצייר בו צורת הרוג זה, וְסְלִיק הַהוּא פּוּרְפִירָא לְעֵילָא וְאַתְחַקֵּק תִּמְנָן גּוּ פּוּרְפִירָא עֲלָאָה דְּמִלְכָא ואחר כך עולה משיח עם זה הלבוש למעלה ונחקקת שם צורת אותו ההרוג תוך לבוש המלכות של הקב"ה, וְקִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא זְמִין לְאַלְבָּשָׂא הַהוּא פּוּרְפִירָא וּלְמִידָן עֲמִין ועתיד הקב"ה ללבוש לבוש מלכות זה כדי לזכור נקמת עמו ישראל ולדון את העמים שהרגו את ישראל, דְּכְתִיב יָדִין בְּגוֹיִם מְלֵא גְוִיּוֹת פירוש ידיו הקב"ה את הגוים בלבוש מלא גויות צורות ההרוגים ממש, (כתב צדעת זקנים מצעלי המוספוט, על הפסוק כי דס ענדיו יקום, ח"ל ידיו נגוים מלא גויות, שעתיד הקב"ה שיאמר לאומות למה שפכתם דמם של ישראל, והם ירצו לכפור שלא עשו כך, והקב"ה מראה להם מלבושיו שהוא מלא

לְגוֹ מִהָאֵי הֵיכְלָא, קְיַיְמִי גוֹ דְרַגָּא עֲלָאָה אַנּוּן עֲשֶׂרָה רַבְרַבִּין
מְמַנָּן, (פְּגוּז) רַבֵּי עֲקִיבָא וְחִבְרֹי, וְכִלְהוּ סְלָקֵי בְּסִלְיָקוֹ גוֹ
אַסְפַּקְלָרְיָאָה דְלַעֲיָלָא, וְנִהְרִין בְּזִיו יְקָרָא עֲלָאָה.

המתקרב להשי"ת נקרא חי

חֲזַקְיָהּוּ אָמַר (ישעיה לט יט) חֵי חֵי הוּא יוֹדֵךְ פְּמוֹנֵי, בְּגִין דְּחֵי
אַתְקָרַב לְחֵי, דְּוֹד מְלָפָא אִיהוּ חֵי וְקוֹרְבָא דִּילֵיהּ לְחֵי

מתוק מדבש

סְלִיק וְנִחִית כֹּל אוֹתוֹ הַזְמַן שִׁישְׂרָאֵל מְלָכּוֹת שְׁהִיו צְדִיקֵי עוֹלָם וְנִהְרְגוּ עַל
שְׂרוּיִם בְּגִלוֹת וּמְשִׁיחַ עוֹלָה לְגַן עֵדֶן הַעֲלִיּוֹן וְיוֹרֵד וְאִינוּ יִכּוֹל לְהַתְּגַלּוֹת.
לְגוֹ מִהָאֵי הֵיכְלָא קְיַיְמִי גוֹ דְרַגָּא עֲלָאָה אַנּוּן עֲשֶׂרָה רַבְרַבִּין
מְמַנָּן לְפָנִים בּוֹה הַהִיכֵל נִמְצְאִים בְּמַדְרַגָּה עֲלִיוֹנָה אוֹתָם הַעֲשֶׂרָה גְדוֹלִים
הַמְּמוֹנִים שֵׁם, כְּגוֹן רַבֵּי עֲקִיבָא וְחִבְרֹי הֵינּוּ עִם שְׂאֵר הַעֲשֶׂרָה הַרוּגֵי
מְלָכּוֹת שְׁהִיו צְדִיקֵי עוֹלָם וְנִהְרְגוּ עַל שְׂרוּיִם בְּגִלוֹת וּמְשִׁיחַ עוֹלָה לְגַן עֵדֶן הַעֲלִיּוֹן וְיוֹרֵד וְאִינוּ יִכּוֹל לְהַתְּגַלּוֹת.
עוֹלָם לְמַקּוֹם הַרְאֹוֵי לְהֵם תּוֹךְ אַסְפַּקְלָרְיָא הַעֲלִיוֹנָה שְׁבַהִיכֵל הַרְצוֹן שְׁהוּא הַתְּפָאֵרַת
הַנְּקָרָא אַסְפַּקְלָרְיָא הַמְאִירָה לְפִי שֵׁם הוּא הִיכֵל הַחֲסִידִים, וְנִהְרִין בְּזִיו יְקָרָא
עֲלָאָה וּמְאִירִים שֵׁם בְּזִיו כְּבוֹד הַחֲכָמָה הַעֲלִיוֹנָה הַמְּתַנּוּצְצַת בְּהֵם.

מאמר "המתקרב להשי"ת נקרא חי" יבואר בו מעלת המתקרב להשי"ת
חי העולמים שנגמל בזה כמדתו להקרא חי.

(מקור המאמר זוהר פ"ו ויגש דף כ"ז ע"ב וצנזאוריו כרך 7 עמ' ש"ט)

חֲזַקְיָהּוּ הַמֶּלֶךְ אַחַר שִׁנְתַּרְפָּא אָמַר חֵי חֵי הוּא יוֹדֵךְ פְּמוֹנֵי פִירוּשׁ
מִי שְׁהוּא חֵי הוּא יִכּוֹל לְהוֹדוֹת לְהַקְב"ה כְּמוֹנֵי, בְּגִין דְּחֵי אַתְקָרַב לְחֵי לְפִי
שְׂמִי שְׁהוּא בְּבַחֲיִנַת חֵי הוּא יִכּוֹל לְהַתְּקָרַב לְחֵי חֵי הוּא יוֹדֵךְ פְּמוֹנֵי פִירוּשׁ
וְאִמַר דְּוֹד מְלָפָא אִיהוּ חֵי דוֹד הַמֶּלֶךְ נְקָרָא חֵי לְפִי שְׂלָא טַעַם טַעַם מִיתָה ע"י
הַשֵּׁנָה בַּחֲצוֹת לַיְלָה, וְקוֹרְבָא דִּילֵיהּ לְחֵי הָעוֹלָמִים וְקָרְבָתוֹ הִיא לְחֵי

ספר מאמרי קידוש השם הוזהר כא

העולמים, ומאן דאתקריב לגביה איהו חי, דכתיב (דברים ד' ד) ואתם הדבקים ביהו"ה אלהיכם חיים כלכם היום, וכתיב (ש"ג כג) ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים מקבצאל.

הקב"ה רוצה את לבו ורצונו של האדם יכוין ביה ברעותא דאסתכלותא ביקרא דמריה, כמאן דלא ידע למספר סברא, דהא ברעותא תליא מלה לשמה, ובעובדא דלתתא לשמה אסתלק עובדא לעילא, ואתתקן כדקא יאות.

מתוק מדבש

העולמים, ומאן דאתקריב לגביה היום הרי מי שדבוק להקב"ה הוא איהו חי ומי שמתקרב להקב"ה הוא נקרא חי, וכתיב ובניהו בן יהוידע נקרא חי דכתיב ואתם הדבקים ביהו"ה אלהיכם חיים כלכם בן איש חי רב פעלים מקבצאל שמחמת צדקתו היה נקרא חי.

מאמר "הקב"ה רוצה את לבו ורצונו של האדם" בו מובא ענין רצונו של השי"ת מהאדם בעולם הזה, דהיינו שיתברר לו דבר חובתו בעולמו בשעבוד לבו ומחשבתו לעשיית רצון קונו.

(מקור המאמר צוהר פ"י יתרו דף ע"ג, וצ"ל וכו' כרך ו עמ' שיג-שיד)

[העושה מצוה] יכוין ביה ברעותא דאסתכלותא ביקרא דמריה הדבר של לשמה, ובעובדא דלתתא לשמה ובמעשה של המצוה שלמטה שעושה לשמה, הגם שהמעשה הוא גשמי עכ"ז אסתלק עובדא לעילא ואתתקן כדקא יאות מתעלה מעשה המצוה למעלה ע"י טוב כונתו שהיא רוחנית ונתתקן כראוי. סברא ומהטעם של המצוה, דהא ברעותא תליא מלה לשמה כי ברצון הלב תלוי כי בלי כונה נחשב כמאן דלא ידע למספר סברא כמי שאינו יודע להסביר סברא ומהטעם של המצוה, דהא ברעותא תליא מלה לשמה כי ברצון הלב תלוי

כְּגוֹוֹנָא דָּא בְּעוֹבְדָא דְגוֹפָא אֲתַתְקֵן עוֹבְדָא דְנִפְשָא בְּהוּא רְעוּתָא,
דְּהָא קְדָשָא בְּרִיף הוּא בְּעֵי לְבָא וּרְעוּתָא דְבֵר נָשׁ.

כשהקב"ה מרוצה באדם, כל דרכיו מתוקנים
תָּא חֲזִי, מִיְהוּ"ה מְצַעְדֵי גְבַר כּוֹנֵנוּ, כִּד קְדָשָא בְּרִיף הוּא אֲתַרְעֵי
בְּה בְּבֵר נָשׁ, כָּל צַעְדוּי וְכָל אוֹרְחוּי אֵינְהוּ מִתְתַקְנֵן קַמִּיהָ,
וְאֵיהוּ מִתְקֵן לְהוּ כָּל חַד וְחַד כְּדָקָא יְאוּת, וְדַרְכּוֹ יִחְפֵּץ, אֲפִילוּ
בְּמִילֵי דְעֻלְמָא.

מתוק מדבש

כְּגוֹוֹנָא דָּא בְּעוֹבְדָא דְגוֹפָא כַּעֵין עבודת הקב"ה היא דוקא ע"י שניהם,
זו במעשה של הגוף העושה דְּהָא קְדָשָא בְּרִיף הוּא בְּעֵי לְבָא
מצוה בדבר גשמי, אֲתַתְקֵן עוֹבְדָא וּרְעוּתָא דְבֵר נָשׁ כי הקב"ה רוצה
דְּנִפְשָא בְּהוּא רְעוּתָא נתתקן מעשה את הלב ואת הרצון של האדם, לכן
של הנפש ברצון ההוא, כי ע"י כונה צריך לכוין כונה הפרטית של המצות
הרוחנית נתקנת נפש הרוחנית, כי בכונת הלב.

מאמר "כשהקב"ה מרוצה באדם, כל דרכיו מתוקנים" בו יובא דבר
התחזקות האדם לתקן דרכיו לפני המקום, כולל ענינים שבין אדם לחבירו
שאז יהא רוח הכל נוחה הימנו, ועי"ז יזכה להיות מתוקן בכל.

(מקור המאמר צוהר מדש שיר השירים דף 5 ע"ג, ונבאורייתו כרך ג עמ' שיג)

תָּא חֲזִי בא וראה מה שכתוב, מִיְהוּ"ה מְצַעְדֵי גְבַר כּוֹנֵנוּ פירושו כִּד
קְדָשָא בְּרִיף הוּא אֲתַרְעֵי בְּה בְּבֵר דְּהָא קְדָשָא בְּרִיף הוּא אֲתַרְעֵי בְּה בְּבֵר
נָשׁ כשהקדוש ברוך הוא מרוצה במעשה דְּנִפְשָא בְּהוּא רְעוּתָא נתתקן מעשה
האדם, אז כָּל צַעְדוּי וְכָל אוֹרְחוּי אֵינְהוּ מִתְתַקְנֵן קַמִּיהָ כל צעדיו וכל
דרכיו של האדם מתוקנים הם לפניו, דהיינו שרוח הכריות נוחה הימנו, וְאֵיהוּ
מִתְקֵן לְהוּ כָּל חַד וְחַד כְּדָקָא יְאוּת והקדוש ברוך הוא מסייע בידו לתקן

תו, מיהו"ה מצעדי גבר פוננו, אי בר נש ישגי דעתיה ורעותיה ולבה לגבי מלכא קדישא, למהך בתר אורחיה דאיהו עבד, קדשא בריך הוא אתרעי בה, פאילו הוא דיליה ממש.

עיקר העבודה הוא התעוררות הלב פתח ואמר, קחו מאתכם תרומה ליהו"ה, כל נדיב לבו יביאה

מתוק מדבש

מעשיו כל אחד ואחד כראוי לו, דהיינו שלא תבא תקלה על ידו, ודרכו יחפץ היינו אפילו במילי דעלמא אפילו בעניני העולם יחפץ הקדוש ברוך הוא את דרכי האדם ומסייע בידו שלא יכשל. תו עוד פירוש על מה שכתוב מיהו"ה מצעדי גבר פוננו, היינו אי בר נש ישגי דעתיה ורעותיה ולבה לגבי מלכא קדישא אם האדם ישים דעתו ורצונו ולבבו לעשות רצונו של המלך הקדוש ב"ה, למהך בתר

אורחיה דאיהו עבד ללכת בכל דרכיו שהוא עושה בעצמו אחר דרכיו של הקדוש ברוך הוא, אז קדשא בריך הוא אתרעי בה פאילו הוא דיליה ממש הקדוש ברוך הוא מרוצה גם בדרכי האדם כאילו הם דרכיו ממש, כי אם האדם ישן כדי שיהיה לו כח להשכים לעבודתו, וכן אם הוא אוכל כדי שיהיה לו כח לעבוד להקדוש ברוך הוא, וכן כל שאר צרכיו שעושה לשם שמים, כולם נחשבים לעבודת ה'.

מאמר "עיקר העבודה הוא התעוררות הלב" בו יתחוויר דבר ההסכמה שבלב שעל האדם להחליט עליה בקבלה גמורה, ועי"ז יזכה שהשכינה תשכון בלבו, ומחנותיה הק' ישרו בכל אבריו.

(מקור המאמר מהר פרשת ויקהל דף קל"ט ע"ב, וצילוינו כרך ס עמ' רכה)

פתח ואמר רבי אבא, מש"כ קחו מאתכם תרומה ליהו"ה, כל נדיב לבו יביאה את תרומת ה', תא חזי בשעתא דבר נש שגי רעותיה

וְגו', תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּבַר נֶשׁ שׁוּי רְעוּתִיהָ לְגַבֵּי פּוּלְחָנָא דְּמֶאֲרִיָּה, הֵהוּא רְעוּתָא סְלִיק בְּקַדְמִיתָא עַל לְבָא, דְּאִיהוּ קִיּוּמָא וְיִסוּדָא דְּכָל גּוּפָא, לְבַתֵּר סְלִיק הֵהוּא רְעוּתָא טְבָא עַל כָּל שְׂיִיפֵי גּוּפָא, וְרְעוּתָא דְּכָל שְׂיִיפֵי גּוּפָא וְרְעוּתָא דְּלְבָא מִתְחַבְּרָאן פְּחָדָא, וְאֵינּוּן מְשַׁכִּין עֲלֵיהוּ זִיְהֵרָא דְּשְׂכִינְתָּא לְדִיִּירָא עֲמָהוּן, וְהֵהוּא בַר נֶשׁ אִיהוּ חוּלְקָא דְּקִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא הוּי, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב קָחוּ מֵאֲתַכֶּם תְּרוּמָה, מֵאֲתַכֶּם הָוָה אֲמַשְׁכוּתָא לְקַבְּלָא עֲלֵיכוּ הֵהִיא תְּרוּמָה, לְמַהוּי חוּלְקָא לִיהוּ"ה.

מתוק מדבש

רצון קונם, וְאֵינּוּן מְשַׁכִּין עֲלֵיהוּ זִיְהֵרָא דְּשְׂכִינְתָּא לְדִיִּירָא עֲמָהוּן והם מושכים עליהם זוהר אור השכינה שהוא העזר האלה"י המוכן לעבדי ה' לשרות עמהם, כי כשהאדם מסכים בלבו ובכל אבריו לעבוד את ה', מיד השכינה שוכנת בלבו, ומחנות השכינה שוכנים בכל אבריו, ונעשה צלם ודמות עליון, וְהֵהוּא בַר נֶשׁ אִיהוּ חוּלְקָא דְּקִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא הוּי וזה האיש הוא חלקו של הקב"ה, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב קָחוּ מֵאֲתַכֶּם תְּרוּמָה שפירושו מֵאֲתַכֶּם הָוָה אֲמַשְׁכוּתָא מאתכם הוא ההמשכה כי בכס תלוי לְקַבְּלָא עֲלֵיכוּ הֵהִיא תְּרוּמָה לקבל עליכם את תרומה ההיא שהיא השכינה שתשרה עליכם, לְמַהוּי חוּלְקָא לִיהוּ"ה להיות חלק לה', כמ"ש כי חלק ה' עמו.

לְגַבֵּי פּוּלְחָנָא דְּמֶאֲרִיָּה בא וראה בשעה שהאדם משים את רצונו אל עבודת קונו ועובד לה' בכל נפשו ובכל אבריו, הֵהוּא רְעוּתָא סְלִיק בְּקַדְמִיתָא עַל לְבָא אותו הרצון עולה תחילה על הלב המתעורר תחילה, דְּאִיהוּ קִיּוּמָא וְיִסוּדָא דְּכָל גּוּפָא שהוא הקיום והיסוד של כל הגוף, כי על ידי הלב נשפע חיים לכל האברים, לְבַתֵּר סְלִיק הֵהוּא רְעוּתָא טְבָא עַל כָּל שְׂיִיפֵי גּוּפָא אחר"כ עולה הרצון הטוב ההוא על כל אברי הגוף שהם מסכימים עם רצון הלב, כי כשנובע החיים מהלב להאברים אותם החיים מעורבים ומזווגים באותו הרצון שעלה בלבו, וְרְעוּתָא דְּכָל שְׂיִיפֵי גּוּפָא וְרְעוּתָא דְּלְבָא מִתְחַבְּרָאן פְּחָדָא והרצון של כל אברי הגוף ורצון הלב מתחברים יחד וכולם עושים באהבה

מי נקרא עבד להשי"ת

עבד, למפלח בכל זיני פולחנא, בעלותא דאקרי עבודה, פהאי עבד דאיהו רזא עלאה, דלא שכיף לעלמין תדיר, וקא משבחא ומנגנא תדיר.

והא אתמר בפולחנין אחרנין, דכל פולחנין ומלין דעלמין, פלהו איהו עבד ופלח, ובגין דא אקרי אדון, בגין דאיהו עבד למפלח, אקרי אדון כל הארץ.

בר נש דאתעטר פרזא דא, למיהוי עבד, למפלח פולחניה דמאריה,

מתוק מדבש

מאמר "מי נקרא עבד להשי"ת" בו יתבאר שעי קבלת עול העבודות לפני השי"ת יזכה האדם להתעלות ולהירמות לבחינת עבד בסוד עליון דאצילות.

(מקור המאמר סוהר פ"י נהר דף ק"א ע"ב - ק"ב ע"א נדע"מ, ונצלוניו כן יא עמ' משד)

עבד צריך האדם להיות במדרגת עבד, למפלח בכל זיני פולחנא כדי לעבוד להקב"ה בכל מיני עבודות, דהיינו בעלותא בתפלה דאקרי עבודה דהאי עבד שנקראת עבודה של זה העבד, שהוא המלכות, דאיהו רזא עלאה שהיא עבד בסוד עליון דאצילות, דלא שכיף לעלמין תדיר שאינה שוקטת תמיד לעולם, וקא משבחא ומנגנא תדיר ומשבחת ומנגנת תמיד להקב"ה, בסוד הכתוב אלהים אל דמי לך.

שלמעלה, אלא בפולחנין אחרנין גם בעבודות אחרות, דכל פולחנין ומלין דעלמין כי כל העבודות והדברים הנעשים בכל העולמות, פלהו איהו עבד ופלח את כולם הוא עושה ועובד, ובגין דא אקרי אדון ובשביל זה הוא נקרא אדון, בגין דאיהו עבד למפלח לפי שהוא עבד לעבוד, ולהמשיך שפע לכל העולמות, אקרי על כן נקראת אדון כל הארץ לפי שהמלכות מנהגת את כל העולמות, ומשפעת להם שפע חיותם.

לכן בר נש דאתעטר פרזא דא בן אדם שמתעטר בסוד זה, שיש לו

אִיהוּ סְלִיק וְאַתְעֵטֶר לְמַהוּי בְּדִרְגָּא דָּא, וְאַקְרִי אוֹף הָכִי אָדוֹן,
דְּהָא אִיהוּ בְּרִיךְ בְּכָל אֵינּוֹן פּוֹלְחָנִין לְהָאֵי עֲלֵמָא, וְקַיִים לִיה, וְעַל דָּא אַקְרִי אָדוֹן, (ס"א אָדוֹנֵי הָאָרְץ).

העבודה להשי"ת במדרגת בן

זְכָאָה חוֹלְקִיה דְּהָאֵי בֶן, דְּזָכִי לְאַשְׁתְּדָּלָא לְמַנְדַּע בְּגַנְזֵי דְּאָבוּי,
וּבְכָל רְזִין דְּבִיתִיה, פְּבָרָא יְחִידָאֵי דְּאַשְׁלֻטִיה אָבוּי בְּכָל
גְּנָזֵי, וְדָא אִיהוּ יְקָרָא דְּשְׁלִיט עַל כָּלָא.

מתוק מדבש

נפש רוח ונשמה [דעולמות] בריאה יצירה
עשיה מן המלכות, לְמִיְהוּי עֵבֶד
לְמַפְלַח פּוֹלְחָנֵיה דְּמֵאֲרִיָּה לְהִיּוֹת עֵבֶד
לְעֵבֹד עֲבוּדַת קוּנּו, אוֹ אִיהוּ סְלִיק
וְאַתְעֵטֶר לְמַהוּי בְּדִרְגָּא דָּא הוּא עוֹלָה
וּמְתַעֵטֶר בְּמַדְרַגָּה זוֹ שֶׁל עֵבֶד, כְּלוּמַר
שֶׁנִּשְׁמַתוֹ זוֹכֵה לְעֹלוֹת אֵל הַמַּלְכוּת
דְּאֲצִילוֹת בְּעֲצֻמָּה, וְאַקְרִי אוֹף הָכִי
אָדוֹן וְהוּא גַם כֵּן נִקְרָא אָדוֹן עַל שֵׁם רַבּוּ,
דְּהָא אִיהוּ בְּרִיךְ בְּכָל אֵינּוֹן פּוֹלְחָנִין
כִּי הוּא מְמַשִּׁיךְ בְּרֻכּוֹת עַל יַדֵּי כָל אוֹתָם
הַעֲבוּדוֹת, לְהָאֵי עֲלֵמָא לְזֵה הָעוֹלָם,
וְקַיִים לִיה וְגוֹרָם לְקַיִים וְלַהֲעֵמִיד אֵת
הָעוֹלָם, וְעַל דָּא אַקְרִי אָדוֹן וְעַל כֵּן
נִקְרָא גַם זֶה הָאָדָם בְּשֵׁם אָדוֹן כְּמוֹ רַבּוּ,
לְפִי שְׁגָם הוּא מְשַׁפִּיעַ בְּרֻכּוֹת לְעוֹלָם.

מאמר "העבודה להשי"ת במדרגת בן" בו יבואר יתרת המעלה של עבודת
האדם לקונו במדרגת בן, דהיינו להגביר האהבה אליו יתברך, ולעסוק
ברצון עו בסוד תורה לפרטיה כדי להשיג ולדעת יותר ויותר את השי"ת.

(מקור המאמר צהר פר' צהר דף קי"ב ע"א צרע"מ, וצביאורינו כנך יא עמ' משטו-משטז)

זְכָאָה חוֹלְקִיה דְּהָאֵי בֶן אֲשֵׁרִי חֲלָקוּ
שֶׁל בֶּן הַזֶּה, דְּזָכִי לְאַשְׁתְּדָּלָא
לְמַנְדַּע בְּגַנְזֵי דְּאָבוּי, וּבְכָל רְזִין
דְּבִיתִיה שׁוֹכֵה לְהַשְׁתַּדֵּל לְדַעַת בְּאוֹצְרוֹת
אֲבִיו, וּבְכָל סוּדוֹת בֵּיתוֹ, פְּבָרָא יְחִידָאֵי
דְּאַשְׁלֻטִיה אָבוּי בְּכָל גְּנָזֵי כִּבְּן יַחִיד

מֵאֵן דִּישְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא לְמַנְדַּע לִיהַ לְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא, וּבְאֵינוֹן גְּנִיזוּן דִּילִיָּה, אֶקְרִי בֶן לְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא, כֹּל חִילֵי שְׁמַיָּא לִית מֵאֵן דִּימְחֵי בִידֵיהּ, בְּכֹל שְׁעָתָא דְאַצְטְרִיף לְמִיעַל לְגַבֵּי אָבוּי, זַפְאָה חוּלְקִיָּה בְּעֵלְמִין פְּלָהוּ, וּבְגִין דָּא פִּד אֲשַׁתְּדַל לְמַנְדַּע לִיהַ בְּאַרְח פֶּרְט, בְּרִזָּא דְחֻכְמָתָא, פְּדִין אֶקְרִי בֶן.

בְּפוֹלְחָנָא דְבַר נֶשׁ פְּלַח לִיהַ לְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא, אִית פּוֹלְחָנָא דְאַצְטְרִיף בְּרִי נֶשׁ לְאַתְפִּלְלָא בְּתַרוּוּיָהּ, לְמַהוּי עֲבַד וּבֶן, לְאַתְעַטְרָא בִּיהַ בְּקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא, וּמַה אִיהוּ, דָּא פּוֹלְחָנָא

 מתוק מדבש

העולמות, ובגין דָּא, פִּד אֲשַׁתְּדַל לְמַנְדַּע לִיהַ בְּאַרְח פֶּרְט בְּרִזָּא דְחֻכְמָתָא, פְּדִין אֶקְרִי בֶן ובשביל זה, כשאדם משתדל לדעת את הקב"ה בדרך פרט בסוד החכמה, אז הוא נקרא בן לה'.
 בְּפוֹלְחָנָא דְבַר נֶשׁ פְּלַח לִיהַ לְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא בעבודה שאדם עובד להקב"ה, אִית פּוֹלְחָנָא, דְאַצְטְרִיף בְּרִי נֶשׁ לְאַתְפִּלְלָא בְּתַרוּוּיָהּ לְמַהוּי עֲבַד וּבֶן יש עבודה, שהאדם צריך להכלל בשניהם להיות בחינת עבד ובן, כי מצד נשמתו דאצילות יכולין לייחד את פרצופי האצילות, כי אם אין יחוד אין שפע, ובבחי' נפש רוח ונשמה [דעולמות] בריאה יצירה עשיה יכולין להמשיך שפע רב לפרנסת העולם, לְאַתְעַטְרָא בִּיהַ בְּקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא ועל ידי זה יתעטר ויקבל הארת המוחין

שהשליטו אביו בכל אוצרותיו, וְדָא אִיהוּ יְקָרָא דְשְׁלִיט עַל פְּלָא וְהוּו כבוד הבן ששולט על הכל.
 ומפרש כי מֵאֵן דִּישְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא לְמַנְדַּע לִיהַ לְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא מי שיעסוק בתורה לדעת את דרכי הקב"ה, וּבְאֵינוֹן גְּנִיזוּן דִּילִיָּה ואת האוצרות שלו שהם סודות התורה, אֶקְרִי בֶן לְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא זה נקרא בן להקב"ה, כֹּל חִילֵי שְׁמַיָּא לִית מֵאֵן דִּימְחֵי בִידֵיהּ ומכל צבא השמים אין מי שיעכב על ידו בְּכֹל שְׁעָתָא דְאַצְטְרִיף לְמִיעַל לְגַבֵּי אָבוּי בכל שעה שהוא צריך ליכנס לאביו, כלומר אין מי שיעכבו מלהעלות תפלתו, כי הוא בסוד נפש רוח ונשמה דאצילות לכן תפלתו מיד מתקבלת, זַפְאָה חוּלְקִיָּה בְּעֵלְמִין פְּלָהוּ אשרי חלקו בכל

דְּצִלוֹתָא, דְּאַצְטְרִיף לְמַהוּי בְּה עֶבֶד וּבִן, לְאַתְּפִלְלָא בְּדַרְגִין עֲלָאִין אֲלִין, לְמַפְלַח וּלְאַתְקָנָא צִלוֹתָא בְּרָזָא דְעֶבֶד, לְמַפְלַח פּוּלְחָנָא דְתַקְוָנָא דְעֲלָמִין, וּלְאַתְדַּבְּקָא רְעוּתִיהָ בְּרִזִין דְחֻכְמָתָא, לְאַתְדַּבְּקָא בְּמַאֲרִיָּה בְּגִיזִין עֲלָאִין, פְּדָקָא חֲזִי.

**בעבודה כראוי מתקדש שם ה' בעולם
בן אתדבק תדיר באבוי בלא פְּרוּדָא כָּלֵל, לית מאן דִּימְחִי בִּידֵיהָ,**

מתוק מדבש

מהקב"ה, וְמָה אִיהוּ וּמָה הִיא אוֹתָהּ הַעֲבוּדָה, וְאִמְרָ דָּא פּוּלְחָנָא דְצִלוֹתָא דְאַצְטְרִיף לְמַהוּי בְּה עֶבֶד וּבִן זֹו הִיא עֲבוּדָת הַתְּפִלָּה שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת בָּהּ בַּחֲנִינֵת עֶבֶד וּבַחֲנִינֵת בֵּן, לְאַתְּפִלְלָא בְּדַרְגִין עֲלָאִין אֲלִין לִהְיוֹת בְּשַׁתִּי מַדְרָגוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת הָאֵלּוּ, שֶׁל ז"א [בַּחֲנִינֵת תְּפִאֲרַת] וּמַלְכוּת, לְמַפְלַח וּלְאַתְקָנָא צִלוֹתָא בְּרָזָא דְעֶבֶד לַעֲבוּד וּלְתַקֵּן אֵת הַתְּפִלָּה בְּסוּד עֶבֶד, דֵּהִינּוּ לִהְיוֹת שֶׁפֶע

לִהְתַּחַתּוּנִים, וְגַם לְמַפְלַח פּוּלְחָנָא דְתַקְוָנָא דְעֲלָמִין לַעֲבוּד אֵת עֲבוּדָה שֶׁל תִּיקוּן הָעוֹלָמוֹת, דֵּהִינּוּ לִיַּחְדָּם, וּלְאַתְדַּבְּקָא רְעוּתִיהָ בְּרִזִין דְחֻכְמָתָא וּלְדַבֵּק רְצוֹנוֹ בְּכוֹנוֹתָיו בְּסוּדוֹת הַחֻכְמָה שֶׁל אֲצִילוֹת, וּלְכוּיִן בְּתַפְלַתּוֹ בִּיחּוּד הָעֲלִיוֹן דְזוּרִין [קוּב"ה וּשְׁכִינְתָּהּ], לְאַתְדַּבְּקָא בְּמַאֲרִיָּה בְּגִיזִין עֲלָאִין פְּדָקָא חֲזִי וּלְהַתְדַּבֵּק בְּקוֹנוֹ בְּנִסְתָּרוֹת הָעֲלִיוֹנִים כְּרֵאוּי, שֶׁהוּא מַדְרָגַת בֵּן.

מאמר "בעבודה כראוי מתקדש שם ה' בעולם" יתבאר בו מעלת העובד הש"ת במדרגת בן ועבד כאחד ומהותו ותיקונו בעליונים, ורב שכרו עד שכל המחנות שבמרומים עומדים לעזרתו, אך הש"ת רוצה להשתדל בעצמו עבורו.

(מקור המאמר נוסח פר' צהר דף קע"א ע"א נ"ע"מ, ונצאורינו כך יא עמ' משטז-משטז)

בן אתדבק תדיר באבוי בלא פְּרוּדָא שום פירוד כלל, בסוד נפש רוח ונשמה כָּלֵל בן מתדבק באביו תמיד בלי דאצילות, לית מאן דִּימְחִי בִּידֵיהָ ואין

עבד עביד פולחניה דמאריה, ואתקין תקוני עלמא, מאן דהוי תרווייהו בכללא חדא, בחבורא חדא, דא איהו בר נש דאתקין רזא דכל מהימנותא, בכללא חדא בלא פרודא פלל, ומחבר פלא פחדא, דא איהו בר נש דקדשא בריה הוא אכריז עלוי, בכל אלין חילין ומשרין דכל עלמין, ובכל אינון רקיעין, אדדדירו בפלגיא מהימנא דבי מלכא, דכל גנזי דמאריה בידיה, זפאה איהו בהאי עלמא, וזפאה איהו בעלמא דאתי.

מההוא יומא ולהלאה אשתמודע בר נש ואתרשים בעלמין

מתוק מדבש

זה הוא האדם שהקב"ה מכריז עליו, בכל אלין חילין ומשרין דכל עלמין ובכל אינון רקיעין בכל אלו הצבאות והמחנות של כל העולמות ובכל הרקיעים, כי כולם נהנים מעבודתו, אדדדירו בפלגיא מהימנא דבי מלכא הזהירו באיש פלוני שהוא נאמן של בית המלך, דכל גנזי דמאריה בידיה שכל אוצרות רבונו בידו, זפאה איהו בהאי עלמא אשרי לו בזה העולם, בבחינה שהוא עבד נוטל פרס בעולם הזה, וזפאה איהו בעלמא דאתי ואשרי לו לעולם הבא, כי בבחינה שהוא בן כל שכרו שמור לו לעולם הבא.

ושכר השני כי מההוא יומא ולהלאה אשתמודע בר נש, ואתרשים בעלמין פלהו מיום ההוא ולהלאה

מי שימחה בידיו, כי הוא מסולק מאחיות החיצונים, אבל עבד עביד פולחניה דמאריה עבד עושה עבודת רבו, ואתקין תקוני עלמא ובוה מתקן תקוני העולם, דהיינו שממשיך שפע לכל העולמות בריאה יצירה עשיה, מאן דהוי תרווייהו בכללא חדא בחבורא חדא מי שיהיה לו שתי המדרגות של בן ועבד בכלל אחד ובחבור אחד, כלומר שעובד להקב"ה בשתי הדרכים, דא איהו בר נש דאתקין רזא דכל מהימנותא זהו האדם המתקן סוד כל האמונה שהיא כל פרצופי עולם האצילות, בכללא חדא בלא פרודא פלל בכלל אחד בלא פירוד כלל, ומחבר פלא פחדא ומחבר את כל העולמות יחד, לכן יהיה שכרו גם כן בשני אופנים, א' דא איהו בר נש דקדשא בריה הוא אכריז עלוי

כָּלֵהוּ, בְּשַׁעֲתָא דְאַצְטְרִיף, כָּל חִילִין וּמִשְׁרִינִין כָּלֵהוּ אֲזִדְהֶרֶן לְמַהוּי גְבִייה, וְקִדְשָׁא בְרִיף הוּא לָא בְּעֵי אֵלָא אִיהוּ בְּלַחֲדוּי, וְקִלָּא אֲתַעֲר, יֵאוּת הוּא לְיַחֲד לְמַהוּי גְבִייה דְיַחֲד, וְלֹאֲתַעֲסָקָא יַחֲד בְּיַחֲד.

וְרָזָא דְתַרִין דְרַגִין אֵלִין, אֲשַׁפְחָנָא בְּחַד קָרָא, דְכְּתִיב (ישעיה מט ד) וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדִי אֲתָהּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֲתַפְאָר, וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדִי אֲתָהּ, הָא עָבַד, יִשְׂרָאֵל הָא בֶּן, דְכַד אֵינּוֹן כָּלְלָא חֲדָא, כְּדִין כְּתִיב אֲשֶׁר בָּךְ אֲתַפְאָר.

מתוק מדבש

נודע וניכר זה האדם, ונרשם בכל העולמות, כיון שעל ידו נתייחדו כל העולמות, בְּשַׁעֲתָא דְאַצְטְרִיף, כָּל חִילִין וּמִשְׁרִינִין כָּלֵהוּ אֲזִדְהֶרֶן לְמַהוּי גְבִייה בשעה שהוא צריך, כל הצבאות והמחנות כולם נוהרים ומזדרזים להיות בעזרתו, וְקִדְשָׁא בְרִיף הוּא לָא בְּעֵי אֵלָא אִיהוּ בְּלַחֲדוּי אבל הקב"ה אינו רוצה שהמלאכים יסייעו לזה האדם, כי הוא מיחידי סגולה לכן הקב"ה רוצה לברו להשתדל בשבילו, וְקִלָּא אֲתַעֲר וקול מתעורר מלמעלה ומכריו, יֵאוּת הוּא לְיַחֲד לְמַהוּי גְבִייה דְיַחֲד ראוי הוא ליחידו של עולם להיות אצל היחיד שהוא מיחידי סגולה, וְלֹאֲתַעֲסָקָא יַחֲד בְּיַחֲד ולעסוק הקב"ה שהוא יחיד באיש הזה שהוא יחיד.

ואמר כי וְרָזָא דְתַרִין דְרַגִין אֵלִין סוד אלו השתי מדרגות של עבד וכן, אֲשַׁפְחָנָא בְּחַד קָרָא מצינו בפסוק אחד, דְכְּתִיב וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדִי אֲתָהּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֲתַפְאָר ומפרש וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדִי אֲתָהּ, הָא עָבַד הרי נזכר כאן עבד שהוא בחינת המלכות, יִשְׂרָאֵל, הָא בֶּן מה שכתוב ישראל הרי בן שהוא בחינת ז"א [תפארת], דְכַד אֵינּוֹן כָּלְלָא חֲדָא שכאשר הם בכלל אחד, כְּדִין כְּתִיב אז כתוב אֲשֶׁר בָּךְ אֲתַפְאָר לפי שעל ירך מתקדש שמי בעולם.

נחת רוח לשכינה לשכון בתחתונים

כַּד יִשְׂרָאֵל זָפְאִין, אֵינּוֹן נְטָלִין לָהּ מְנִייהוּ, וְנַחְתִּין לָהּ לְתַתָּא, הָדָא הוּא דְכְתִיב מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ, וּמֵאֵן אֵינּוֹן, אֵינּוֹן אַרְבַּע דְּאָרִימוּ לָהּ לְעִילָא, דְּהָהוּא לֵב אַתְרַעֵי בְּהוּ, וְהָהִיא תְרוּמָה אִיהִי זְקָפָא עֲלֵיהוּ, וְאַף עַל גַּב דְּאִיהִי קְיִימָא עֲלֵיהוּ וּמְנַחָא עַל גְּבִייהוּ, תְּקַחוּ, תְּסַבּוֹן לָהּ מְנִייהוּ לְנַחְתָּהּ לְתַתָּא.

מתוק מדבש

מאמר "נחת רוח לשכינה לשכון בתחתונים" יבואר בו רב כחם של ישראל העושים רצון קונם, שבוה ממשיכים את משכן השכינה ביניהם ונזונים מן הנה עצמה.

(מקור המאמר נהר פר' מומה דף קמו ע"א, ונצלוטו כרך ז עמ' רג-רנד)

כַּד יִשְׂרָאֵל זָפְאִין כְּשִׂישְׂרָאֵל הֵם צְדִיקִים, אֵינּוֹן נְטָלִין לָהּ מְנִייהוּ וְנַחְתִּין לָהּ לְתַתָּא הֵם לֹקְחִים אֵת הַשְּׂכִינָה מִן הַמְּלֹאכִים וּמוֹרִידִים אֹתָהּ לְמַטָּה שְׁתַּדּוֹר בְּתַחְתּוֹנִים, כְּדִי שִׁיחִיהַ מְזוּנָם וּפְרַנְסָתָם מִתַּחַת יַד הַשְּׂכִינָה עֲצֻמָּה וְלֹא ע"י הַמְּלֹאכִים, וְכֵן כָּל שֹׂאֵר הַנְּמַצְאִים יִהְיוּ מִתְּפַרְנְסִים מֵהַשְּׂכִינָה ע"י בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְזֶה הוּא נַחַת רֹחַ לְהַשְּׂכִינָה, כִּי אִזְּעוּלָם מִתְּפַרְנְסִים בּוֹכּוֹת, הָדָא הוּא דְכְתִיב מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ תְּקַחוּ אֵת תְּרוּמָתִי, וּמִפְרֶשׁ וּמֵאֵן אֵינּוֹן וּמִי הֵם כָּל אִישׁ, וְאָמַר אֵינּוֹן אַרְבַּע דְּאָרִימוּ לָהּ לְעִילָא אֵלֹהִים הֵם אַרְבַּע מַחְנוֹת מְלֹאכִי אַרְגַּמ"ן הַמְרִימִים וּמַעֲלִים אֹתָהּ לְמַעְלָה, וּמִש"כ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ, הֵינְנוּ דְּהָהוּא לֵב אַתְרַעֵי בְּהוּ שֶׁהֵלֵב הוּא שְׂהִיא הַשְּׂכִינָה הַנִּקְרָאת לֵב מִתְּרַצִּית בָּהֶם, כִּי הֵם מִשְׁרָתִים טְהוֹרִים שְׂאִין בָּהֶם חֲטָא וְעוֹן, וְהָהִיא תְרוּמָה אִיהִי זְקָפָא עֲלֵיהוּ וְהַשְּׂכִינָה הִיא זְקוּפָה וְנִישְׂאָת עֲלֵיהֶם לְעֵלּוֹת לְז"א [לְבַחֲנִית הַתְּפֹאֶרֶת] לְסוּד הַיַּחֲדוּד, וְאַף עַל גַּב דְּאִיהִי קְיִימָא עֲלֵיהוּ וְאַף עַל פִּי שְׂהִיא עוֹמֶדֶת וְשׁוֹרָה עֲלֵיהֶם, וּמְנַחָא עַל גְּבִייהוּ וּמְנַחַת עַל גְּבִייהֶם, עַכ"ל תְּקַחוּ פִּירוּשׁוֹ תְּסַבּוֹן לָהּ מְנִייהוּ לְנַחְתָּהּ לְתַתָּא תְּקַחוּ אֹתָהּ מֵהֶם לְהַמְשִׁיכָהּ לְמַטָּה, כִּי יֵשׁ לָהּ נַחַת רֹחַ לְשִׁכּוֹן בְּתַחְתּוֹנִים.

ישראל בעבודתם ממושיבים רחמים וכל הטוב בעולם
 רבי תזקיה אָמר, קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא אָמַר לִיה עַל פְּנֵסֵת
 יִשְׂרָאֵל, כִּד יִשְׂרָאֵל עֲבָדִין רְעוּתִיה, דְּהָא פְּדִין קְדָשָׁא
 בְרִיךְ הוּא יְתִיב עַל פּוֹרְסֵי יְקָרִיה, וְחַיִּים עַל עֲלָמָא, וּבְרַכָּה
 וְשְׁלוֹם וְחִבְיּוּתָא דְכָלְא אֲשַׁתְּפַח, וּכְדִין אָמַר זֵאת מְנוּחָתִי
 עָדִי עַד.

מתוק מדבש

מאמר "ישראל" בעבודתם ממושיבים רחמים וכל הטוב בעולם" יתבאר
 בו מעלתם של ישראל העושים רצון אביהם שבשמים, כאשר בכך
 ממושיבים ממרום ברכה ושלום ואהבת הכל.

(מקור הנאמר מהר פר' פקודי דף רכז ע"ג, ונציאורינו כרך ט עמ' כט)

הוא יְתִיב עַל פּוֹרְסֵי יְקָרִיה וְחַיִּים	רבי תזקיה אָמר, קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא
עַל עֲלָמָא שאז הקב"ה יושב על כסא	אָמַר לִיה עַל פְּנֵסֵת יִשְׂרָאֵל
כבודו שהוא השכינה בסוד היחוד ומרחם	הקב"ה אמר פסוק זה [דלהלן] על כנסת
על העולם, ואז וּבְרַכָּה וְשְׁלוֹם	ישראל שהיא השכינה, כִּד יִשְׂרָאֵל
וְחִבְיּוּתָא דְכָלְא אֲשַׁתְּפַח ברכה	עֲבָדִין רְעוּתִיה כשישראל עושים
ושלום ואהבת הכל נמצא בעולם, וּכְדִין	רצונו, ומעלין מ"ן [השפעות מלמטה]
אָמַר זֵאת מְנוּחָתִי עָדִי עַד ואז אומר	על ידי קיום מצות ומעשים טובים,
הקב"ה זאת מנוחתי עדי עד.	וגורמים דְּהָא פְּדִין קְדָשָׁא בְרִיךְ

הזוהר הקדוש עם פירוש מתוק מדבש

הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

הסגולה והשמירה הורתיקה ביותר

ניתן להשיג
בשלושה פורמטים:
רגיל, קטן, כו"ס

המתנה
האידיאלית
לחתן / להורים
/ לחברים

פריסת תשלומים נוחה במיוחד
משלוח חינם עד הבית

להשיג בחנויות המובחרות ← מוקד הרהמנורת
1800-350-330

